

Boldogházi ÍREK

*Jászboldogháza Község
időszakos lapja*

**POLGÁRMESTERI
HIVATAL**
5144 Jászboldogháza
Rákóczi u. 27.

Tel: 06 (57) 460-023
faluuj sag@jaszboldoghaza.hu
www.jaszboldoghaza.hu

2014. SZEPTEMBER

15. ÉVFOLYAM

4. SZÁM

250 Ft

Augusztus 20.

Iskolakezdés

Az első osztályosok

A TARTALOMBÓL

Polgármesteri beszámoló
Megújult templomunkról
Erdélyi utazások

3-4. old.
5-6. old.
8-10. old.

Anyának lenni jó
Az I. világháború
Boldogházai emlékeim

15. old
21-22. old
23-24. old

Polgármesteri tájékoztató

Jászboldogháza 2010 – 2014

2011

A Belügyminisztériumtól elnyert pályázati támogatásból az iskola épületének nyílászáróit cseréltük ki 10 millió Ft értékben.

Az Önkormányzat és a civil szervezetek közös összefogásával megrendezésre került a Civil Nap, melyen Jászboldogháza önálló településsé válásának 65. évfordulóját és több civil egyesület évfordulóját is megünnepeltük, ezt az utóbbi években rendszeresen megrendezzük a Strand nyitására kapcsolódva.

Az egyházzal együttműködve felújításra került az 1905-ben emelt kökereszt. Mellé a BOLDOG Bt. emlékkövet állított, mely az Alsóboldogházi Népiskolát jelképezi. Ezt hagyományosan a többi tanyasi iskolánál is megvalósították.

2012

A Faluvédő és Szépítő Egyesület az Önkormányzattal együttműködve felújította, megszépítette a gyógyszertár környékét.

A Strandfürdő területén a kemping és a strandfocipálya kialakítása valósult meg pályázaton nyert támogatásból, összesen mintegy 17 millió Ft-ból.

Ebben az évben felújításra és felavatásra került az új Tápió-híd, melyet az MNV Zrt.-től kapott hídemelekből építettünk meg.

A Belügyminisztérium támogatásával teljes felújításra került a Mesevár Óvoda 7 millió Ft értékben.

A Sportegyesülettel együttműködve LEADER pályázat keretében felújításra kerültek a sportpálya épületei összesen több mint 6 millió Ft értékben.

Közfoglalkoztatás keretében jelentős mennyiségű járda és út felújítása valósulhatott meg.

Az évek óta görgetett fejlesztési és működési önkormányzati hiteket átvállalta az állam, ez Jászboldogháza esetében közel 50 millió Ft volt.

2013

A Jászboldogházi Önkéntes Tűzoltó Egyesület az Önkormányzattal együttműködve LEADER pályázat segítségével új kotrógépet vásárolhatott 9 millió Ft értékben.

31 település összefogásával megvalósult a felhagyott hulladéklerakó rekultivációja.

Hosszú várakozás után végre sor került a 3121. számú út felújítására, mely a település fejlődésének meghatározó mérföldköve. A beruházás közel 900 millió Ft Európai Unió támogatásból valósult meg.

A Tájház udvarán megépült az új kemence, és a falu lakossága együtt ünnepelte az államalapítást a civil szervezetek összefogásával.

Lelkes adományozók segítségével felújították a szolnoki út melletti Alavander – keresztet, melynek alapja a község első kökeresztje volt 1832 óta.

Első alkalommal került megrendezésre az „Itthon vagy – Magyarország, szeretlek” programja.

Az „Egészségre nevelő programok szervezése Jászboldogháza lakosainak számára” elnevezésű projekt keretén

belül különböző sportprogramok és rendezvények bonyolítása zajlott 10 hónapon keresztül 8 millió Ft értékben.

A közigazgatás átszervezésében Jászboldogháza Jásztelekkel társulva hozott létre Közös Önkormányzati Hivalt, székhelye Jásztelek lett.

Az oktatás átszervezésében az általános iskola működtetését átvette az állam, az ingatlan tulajdonosa maradt továbbra is az önkormányzat.

A közszolgáltatások átszervezésével a települési vízellátást sem végezheti már az önkormányzat, a feladat ellátását állami cégnek adtuk át, a tulajdonos itt is az önkormányzat maradt.

2014

Megvalósult a Polgármesteri Hivatal napelemes beruházása, mely az épület villamosenergia-igényét biztosítja, a beruházás közel 6 millió Ft EU-támogatásból valósult meg.

Az önkormányzat által létrehozott Jászboldogházi Településfejlesztő Kft. beruházásában pályázati támogatással valósulhatott meg a strandfürdő új kerítésének megépítése és járdák térkövezése közel 17 millió Ft összegben.

A Katolikus Egyház beruházásával mintegy 15 millió Ft pályázati támogatás segítségével megvalósult az évtizedek óta tervezett templom-felújítás.

Az Egészségház felújítása szintén uniós támogatásból valósult meg összesen 43 millió Ft értékben. Ez a külső-belső felújítás mellett új eszközök beszerzésére is lehetőséget biztosított.

A Polgárőr Egyesület az Önkormányzattal együttműködve fejlesztette tovább a meglévő térfigyelő kamerarendszert (5 millió Ft), és a település részére új mikrobusz beszerzésére is támogatást nyert 12,6 millió Ft értékben.

A Boldogházi Gyermekekért Alapítvány beruházásában valósul meg a kemping területén 3 db ikerház építése, mely 30 gyermek és nevelőik részére biztosít kulturált szálláshelyet a táborok lebonyolításához. A beruházás 10 millió Ft LEADER támogatással valósul meg.

A Jászboldogháza Ifjúságáért Közhasznú Egyesület pályázati támogatással megépíti a Strandhoz kapcsolódó többfunkciós tavat, mely a jövőben hozzájárulhat a turizmus erősítéséhez. A megvalósítás 10 millió Ft LEADER támogatással valósulhat meg.

Még ebben az évben elkezdődik a mentőállomás építése, mely egy országos program részeként településünket is érinti.

4 év alatt Jászboldogháza az alábbi hazai és európai uniós támogatásokban részesült:

Fejlesztési támogatások:	235 millió Ft
Hitelek átvállalása:	50 millió Ft
Közmunkaprogramok támogatása:	155 millió Ft
Működési kiegészítő támogatások:	32 millió Ft
Jászboldogháza összesen:	472 millió Ft
+	
3121 jelű út felújítása:	900 millió Ft

**Jászboldogházát érintő támogatások:
1 milliárd 372 millió Ft.**

Helyi választott képviselőink a munkájukról...

Év elején megígértük Olvasóinknak, hogy az elmúlt évek munkájáról érdeklődünk választott községi képviselőinktől. Ebben a számban Szűcs Lajos polgármestert kérdeztük az eltelt időszakról.

Emlékeztetül a 2010-ben megválasztott képviselő-testület:
Szűcs Lajos polgármester
Joó Kovács Balázs alpolgármester
Darók Sándor

Kobela Margit
Dr. Pap Béla
Menyhárt Ernő
Szűcs Gergely

Polgármesterként a harmadik ciklusod végéhez értél. Melyikre emlékszel vissza a legszívesebben?

Mindhárom ciklusnak voltak számomra meghatározó eredményei, amelyekre így visszatekintve azért vagyok büszke, mert a lakossággal és a szervezetekkel együtt nagyon sokat dolgoztunk érte, és amikor megvalósult, együtt örülhettünk neki. Ha egyet-egyét kellene választanom, azok a Jász-VilágTalálkozó megrendezése 2006-ban, „A MI STRANDUNK” felújítása és újbóli megnyitása 2010-ben, és „A MI UTUNK” felújítása 2013-ban. A megvalósulásuk óta sokszor bebizonyosodott, hogy ezeknek külön-külön milyen kulturális és gazdasági jelentősége van településünk jelenére és jövőjére. De felejthetetlen élmény számomra az évekig tartó ügyintézés után a Tápiói-híd megépítése is, soha nem gondoltam, hogy ilyen kihívással is találkozom itt, Jászboldogházán.

Az elmúlt években sok nehéz döntést kellett meghoznotok, hogyan látod a gyakorlatban mindezeket?

Ebben a ciklusban jelentős átszervezésekre került sor a közigazgatás, az oktatás és a közszolgáltatások területén is. Ez Jászboldogházát is érintette. Látjuk, hogy a jogszabályokat az ország egészére szabják, és azt mindenkinek végre kell hajtani. Vannak olyan intézkedések, amelyeket mi jogtalan büntetésként élünk meg, mert úgy ítéljük meg, hogy eddig is jól működünk, jól végeztük a dolgunkat. Olyan ez, mint amikor az egész osztály büntetést kap az iskolában, mert párán csibészkedtek. A vízmű és az iskola átvétele, a hivatal jogi átszervezése nekünk azért fáj, mert azóta sem működnek jobban, sőt.... nem is kerülnek kevesebbe. Nekünk ezekben nem volt sok választási lehetőségünk, és meg kellett keresnünk a lehető legjobb megoldásokat. Véleményem szerint azokat meg is találtuk. Megmaradt nálunk a 8 osztályos iskola, melyhez szerencsére megkapja a finanszírozást a bejáró gyermekek iskolabusza is. Ez létkérdés volt. Az önkormányzatunk működtetheti tovább a Strandfürdőt úgy, hogy a hozzá kapcsolódó 2 kút a mi üzemeltetésünkben van. Ez a strandnak szintén létkérdés volt. A közös hivatal létrehozására 5 településsel tárgyaltunk, a legrosszabb verzió alapján nálunk nem maradt volna senki. Ehhez képest találtunk olyan megoldást, hogy a létszámot nem kellett csökkentenünk, „csak” a jegyzőnk közös Jásztelekkel. Ezek tényleg nagyon nehéz döntések voltak, de úgy ítélem meg, jobban tettük, hogy mi kerestük meg a falunak legkedvezőbb megoldásokat, mintha ezt nem tesszük meg, és a felettes szervek döntenek helyettünk az érdekeink figyelembe vétele nélkül.

Szűcs Lajos

Ebben a ciklusban látványosan fejlődött községünk, minek köszönhetjük ezt a lendületet?

Szerintem elsősorban magunknak, az itt élő emberek akaratainak, összefogásának és kitartásának. Az elmúlt években a település fejlesztésében és működtetésében jelentősen kiveszik részüket a helyi civil szervezetek is. Nélkülük messze nem tudtunk volna ennyi mindent elérni.

Örülök, hogy minden civil szervezettel jó az önkormányzat kapcsolata, folyamatosan együttműködünk, hiszen a cél közös, tegyük szebbé és jobbá Jászboldogházát. Fontos kiemelni, hogy ezekben az együttműködésekben partner Pócs János országgyűlési képviselőnk is, aki közös céljainkat mindig támogatja, nem csak szóval, hanem tettekkel is. Óriási jelentőségű, hogy feleslegesen ne egymással kardoskodjunk a bolhát is elefántnak titulálva, hanem működjünk együtt mindnyájan. Össze kell fognunk, és fel kell használnunk az itt élők tudását, ismereteit, kapcsolatait, mert ebben erősek vagyunk! Akkor követünk el hibát, és pazaroljuk el az időt, ha ezt nem tesszük meg.

Tudom, nem egyszerű, de fel tudnád sorolni az utóbbi négy év fejlesztéseit, eredményeit?

Végre sikerült támogatást nyernünk a sportöltözők felújításához, az iskola ablakaihoz, a vizesblokkok teljes cseréjéhez, és az óvoda felújításához is, ami teljes külső felújítást kapott. A strandon kialakítottuk a kemping területét, építettünk egy új szociális épületet és egy homokos focipályát, most pedig új kerítést és térköves járdákat. Új hidat építettünk a Tápió-folyóra. 10 éves folyamat eredményeképp lezárásra került a felhagyott hulladéklerakó a falu szélén. Közfoglalkoztatás keretében nagyon sok új járdát építettünk és utat újítottunk fel, ilyenre sem volt lehetőségünk évtizedek óta. Egészségre nevelő programokat, rendezvényeket szerveztünk minden évben a lakosságnak. Felújításra került az Egészségház, nap-elemet tettünk a Polgármesteri Hivatal tetejére az áram megtermelésére. A civil szervezetekkel együttműködve beszereztünk egy mini-kotrót, kerékpárokat, robogókat, grédert, tábori eszközöket, felújítottuk a Sporttelep épületeit, fejlesztettük a kamerarendszert, felújításra került a Templom. Felújítottuk a falu határait álló kőkereszteket, a Tájházhhoz kemencét építettünk, a strandra most egy tavat és a kempingbe 3 épületet építünk. Most egy új 9 személyes Volkswagen mikrobuszra várunk, melyet a Polgárőrséggel együttműködve nyertünk meg. De a ciklus legnagyobb eredményének a

3121. jelű út felújítását tartom, ez mindnyájunknak minden napját teszi jobbá. És bár nem látszik még, de folyamatban van egy mentőállomás megépítése is Jászboldogházára, az előkészítése évek óta tart, és nemsokára az építkezés szakasza következik.

Válladat már nem csak a helyi feladatok nyomják, hiszen a Jászságban is elismerik munkádat, és számítanak is Rád. Kérlek, tájékoztasd erről Olvasóinkat.

Az európai uniós források lehívásához 2008-ban létrehoztunk egy térségi szervezetet, a Jászsági Kistérségi Helyi Közösség Egyesületét. Ennek alakulása óta elnökségi tagja voltam, 2013-tól pedig az elnöke vagyok. Az egyesület a rá szabott bizonyos európai uniós támogatások (az úgynevezett LEADER pályázatok) elosztását és ügyintézését koordinálja a Jászságban, így az elmúlt 5 évben ezen keresztül érkezett 1,5 milliárd Ft fejlesztésre szánt pénz a térségnek. Ezen támogatások megérkezésének sajnos eléggé kanyargós az útja, de örülök annak, hogy az ebbe fektetett munkánknak az egész térség, benne Jászboldogháza is élvezheti a hasznát.

Energiát csodáljuk, valamennyi rendezvényünket megtiszteljed jelenléteddel, és segítő szándékod mindvégig érezhettük. Ezt a civil szervezetek nevében is megerősítem. Nagyon sok hétvégédet a közösségért szenteled. Hogyan fogadja ezt családod, hiszen két kicsiny gyermek apukája is vagy?

Először is nagy öröm számomra, hogy a feleségem mindig támogatott ebben. Az ő segítségével nélkül ezt nem tudnám csinálni. A gyermekeim ebbe születtek bele, választási és véleményezési lehetőségük nem volt, de megszokták, hogy váratlan feladataim is adódnak. Az jut eszembe, mikor a feleségem Vilivel várandósan kórházban feküdt, én a lányom-

mal 7 hétig kettesben voltam otthon. Lara 19 hónapos pelenkás volt, de az élet nem állt meg, és elég sok rendezvényre, tárgyalásra jönnie kellett velem. Ez így utólag már szép, de akkor nehéz volt, soha nem felejttem el. Manapság örülök, ha jöhetnek velem a rendezvényekre, főleg a zenés- táncos programokat kedvelik.

Október 12-én önkormányzati választások lesznek. Hogyan tovább?

Szeretném folytatni a munkámat. Vannak még olyan elmaradt fejlesztések, amiket bár eddig is terveztünk, de nem sikerült véghezvinni. Ilyenek az iskola-tornacsarnok, művelődési ház, ravatalozó felújítása. A strandot is tovább kell fejleszteni. Amikor először megválasztottak 2002. október 20-án, kaptam egy emléklapot a feleségemtől, amelyre egy verset írt le, ez lett a kedvencem, ebből idézek, szerintem mindent elmond.

Váci Mihály: Még nem elég

*Nem elég elindulni,
de mást is hívni kell!
S csak az hívjon magával,
aki vezetni mer.
Nem elég a jóra vágyani,
a jót akarni kell!
És nem elég akarni,
De tenni, tenni kell:
A jó szándék kevés!*

Polgármester Úr! Olvasóink nevében köszönöm eddigi munkádat, és az őszinte szavakat. További munkádhoz erőt, egészséget és kitartást kívánok

Zrupkó Ferencné

Jászboldogháza iskolakönyha szociális étkezési díjai 2013. szeptember 1-től az alábbiak

	A	F	
		Egy főre eső jövedelem (forint)	Személyi térítési díj (forint/adag) bruttó
1	ÉTKEZTETÉS		
2	Étkeztetés elvitellel	0 – 28.500	130
		28.501 – 60.000	300
		60.001 –	430
3	Étkeztetés kiszállítással	0 – 28.500	250
		28.501 – 60.000	450
		60.001 –	550

Szociális étkeztetésre jogosultak azok, akik étkezésüket önmaguk, illetve eltartottaik részére tartósan vagy átmeneti jelleggel nem képesek biztosítani, különösen

- Koruk
- Egészségi állapotuk
- Fogytékosságuk miatt.

A vendégétkeztetés díja bruttó 650,-Ft.

Templomunk új arca

Templomunk szecessziós stílusban épült. A szecesszió latin szó, kivonulást jelent. Kivonulást, elszakadást mindattól, amit a 19. század végén az akadémikus művészet képviselt. A szecesszió hívei hazugnak tartották, hogy a barokk, reneszánsz és gótikus stílusok új formái természetesen jöttek volna létre, és valamiféle lázadás és tagadás jegyében saját stílust hoztak létre.

A szecessziós stílus legfontosabb hazai mestere Lechner Ödön. Legfontosabb munkái a Magyar Iparművészeti Múzeum, a Postatakarékpénztár és a Magyar Földtani Intézet székháza. Híres szecessziós stílusú épületek még a Gresham Palota, az egykori Parisiana mulató, a Zeneakadémia, a Gellért Fürdő és Szálloda.

A szecessziós stílus főbb jellemzői a nagymértékű stilizálás, a növényi vagy geometrikus mintákra épülő hullámzó ornamentika, hangsúlyos, élénk színek alkalmazása. A szecessziós épületeken kevés a derékszög, inkább a lágy, gömbölyded formák az uralkodók.

A Király József kisgyőri templomfestő mesterrel folytatott legelső beszélgetéseinkben felmerült, hogy a barokk jellegű festés, amely négy évtizedig díszítette templomunkat, nem illik az épület stílusához. Megegyeztünk abban, hogy az új festés szecessziós stílusú lesz.

A színek kiválasztásában igazodni kellett az oltárképhez és az oltár feletti freskóhoz, ezért a világos barna, meleg színek mellé a kéket is alkalmazni kellett, hogy a festés egy egészet alkosson, ezért kapott a mennyezet világoskék keretet és mintát. A templom falainak barnás színét pedig a sötétbarna díszítések hangsúlyozzák.

Új festmények díszítik templomunk

belsejét. Ezekről szeretnék néhány szót szólni.

A kórus két oldalán két bibliai hangszer kapott helyet: bal oldalon **Dávid hárfája**, jobb oldalon a kürt. Dávid király korában (Kr. e. 1040 – Kr. e. 970) Izrael a virágkorát élte, sok időt fordítottak a díszes vallási ünnepekre, vallásos énekek (zsoltárok) születtek, és több bibliai könyvet is abban az időben írtak. Mind a hárfá, mind a kürt gyakran használt templomi hangszerek voltak. Itt a szecessziós stílusnak megfelelően stilizált formában készültek.

Körben a festmények az üdvtörténet legfontosabb eseményeit jelzik. Balra az első festmény címe: **Teremtő hatalmad magasztaljuk**. A világ teremtését ábrázolja ez a festmény. A háromszög Istent jelzi, benne a kéz az ő teremtményét, bal oldalon a nap, középen a föld és jobb oldalon a hold, amelyek belefolyanak a háromszögbe, jelzik Istennek és a teremtet világnak az egységét, elszakíthatatlan kapcsolatát.

Teremtő hatalmad magasztaljuk

A következő festmény: **Egyszülött Fiadat adtad értünk**. A háromszöget idéző festmény csúcsán zsidó csillagot látunk, mely Jézus zsidó származására

Egyszülött Fiadat adtad értünk

utal. A liliumot egy galamb tartja a csőrében. A lilium Szent Józsefnek a lelki tisztaságát jelzi, a galamb, a béke szimbóluma pedig a Szentlelket, mely a bibliában Gábriel arkangyal alakjában jelenik meg Szűz Máriának, és hozza az örömhírt, hogy Mária áldott lesz, és gyermeke születik. A vályú benne a szalmával és benne az isteni kiséddel szintén stilizált, a három korona pedig a három királyra emlékeztet, és ezzel az örömhír világraszóló terjedésére, hogy Isten a világba küldte Szent Fiát, és az áldás minden ország minden emberét érinti.

A **harmadik festmény címe: Életük bőségben legyen**. A kánaani menyegző csodáját mutatja be. A kő, a korsók anyaga, a mi kőből való szívünket jelenti. A víz, ami a korsókban van (egyenként 20-30 liter, tehát nagy mennyiség) a halál erejét, erős halálfélelmünket jelzi. A lopótök a merítő edény, a poharakban a vörös bor pedig az öröm, amit az Istennel való találko-

Életük bőségben legyen

zás jelent, és amelytől a halálfélelem elmúlik, és öröm kerül a helyébe.

Az oltár fölött középen: Mennyei kenyeret adtál nekünk. A nagy kék kereszt Jézus, a kis barna kereszt az apostolok, a sárga kereszt Iskarióti Júdás, aki elárulja Jézust. A kenyér a saját kenyerünket ábrázolja, mert a Jézus korabeli kör alakú lapos kenyér több magyarázatot igényelne, a kehely és az ostya pedig a szentmisében történő átváltozást ábrázolja, ahol a kenyérből Krisztus Teste, a borból Krisztus Vére lesz.

Jobbra a következő festmény: **Szeretből meghaltál értünk**. Jézus megkínzásának eszközeit látjuk, de a kereszten ott a fehér lepel is, feltámadásának jelvénye, mely hozzátartozik halálához.

Dávid hárfája

Dicsőségedet mutatod nekünk: ez a következő festmény címe. Az X és a P betű a görög K és R betűt jelentik, Krisztus monogramját, mely a keresztény vallásokban ebben az összeillesz-

tett formában terjedt el. A bárány, aki a vérét ontja, a szelíd Jézust jelképezi, aki olyan erős, hogy képes életét áldozni övéiért. A belőle kiömlő vér ezt mutatja. A kehely, amibe Krisztus vére

kerül, a szentmisét idézi. A kehelyből kiemelkedő zászló, amelyen Krisztus végighúzódik Jézuskeresztje a dicsőség aurájában, a kereszt győzelmét mutatja. A festmény alsó felében a könyv az alfa és az ómega görög betűkkel azt mondja: mindez az Írások szerint történt, és hogy mindenben Jézus a kezdet és a vég.

Az utolsó festmény a hit, a remény és a szeretet szimbólumai: a kereszt, a horgony és a szív. A hit, a remény és a szeretet az isteni erények, melyek az Istennel folytatott közös élet gyümölcseiként jelentkeznek az emberek életében, és amelyek teljessé teszik Isten művét az emberben.

Csergő Ervin, plébános

Megújult a szentély falfestménye is

FALUSZÉPÍTŐK KÉPES HÍREI

A SZOLGÁLTATÓHÁZ újabb látványos színfolttal gazdagodott, a ház falára felkerült a felirat, melyet egyesületünk CSIKI-vel (Nagy János) készítettett. Köszönjük neki.

Szarvák Miklósné Editke évek óta segíti egyesületünket anyagilag, amit a Fajtakísérleti Állomás utcarészenek virágosítására, a környezet rendben tartására fordítunk. Köszönet érte. Jelenleg a beton virágtartók felújítása folyik. Csiszolás után, mélyalapozást követően, betonfestékkel átfestjük (reméljük tartósabb lesz, mint a mész).

Gömöri Mihályné Editkétől vásároljuk évek óta a községben kihelyezett virágok többségét, a sok szép muskátlit és az egynyári növények nagy részét. Editke és fia, Gábor minden évben segítik a falu szépülését virágadományaikkal. Idén a főutcán lévő villanyoszlopokon pompázó muskátlikat ajánlották fel a község szépítésére. Köszönjük nekik.

Faluvédő és Szépítő Egyesület

Polgárőrség hírei

Szolgálat a Balatonon

A Jászboldogházi Polgárőrség fiataljai együttműködési megállapodás alapján bűnmegelőzési szolgálatot teljesítettek Gyenesdiáson 2014. augusztus 16-tól 23-ig. Gyenesdiás két strandján kellett a munkát ellátni 7 fővel. A feladatok közé tartozott a strandra érkezők gépjárműveinek ellenőrzése (lehúzott ablak, értékek az

autóban, stb.). Az együttműködési megállapodás alapján a fogadó település biztosította a szállást és a napi egy étkezést, valamint 3 db szolgálati kerékpárt, amit a fiatalok szeretettel használtak. A nyár folyamán több településről is érkeztek polgárőrök, aminek eredményeként a település strandján nem történt bűncselekmény. A szolgálat teljesítése közben három alkalommal találunk elveszett gyermeket is, és telefont. A fiatalok lelkiismeretesen ellátták a rájuk bízott feladatot, és sikeres közreműködésünk eredményeként ígéretet kaptunk arra, hogy ilyen formában jövőre is meghívást kapunk Gyenesdiásra.

Köszönjük Gyenesdiás településnek, hogy részt vehetünk a bűnmegelőzési programjukban, valamint az önkormányzatnak, hogy az oda és vissza utazásunkhoz a gépjárművet biztosította.

Kobela Margit

ERDÉLYBEN SZEREPELT A CSILLAGVIRÁG KÓRUS

„Erdély: egy hely a világban. Ugyanúgy mint Szilézia, a Bahamák vagy Hátsó-India. Csak abban tér el a többitől, hogy közelebb áll hozzánk, térben és érzésben egyaránt. Mondhatni, egy darab a szívünkéből.”

Técsi Zoltán

A Csillagvirág kórus csupán néhány éve alakult, de egyre színvonalasabb fellépéseivel, jól megválasztott összeállításával mindinkább ismertté válik – immár határainkon túl is. Nagy sikerrel lépett fel a kórus ez évben a Hagyományok Hétvégéjén, a Civil Napon, a Jászok Világtalálkozóján Jászapátin, augusztus 20-án a Tájházban, augusztus 30-án pedig az elszármazottak találkozóján, és az év folyamán még több fellépés is vár rájuk.

Augusztusban az erdélyi Szentmihályról érkezett meghívás a kórus számára. A kis falu polgármestere, Zeng János – aki Sínfalva polgármestere is – egy küldöttséggel jelen volt az idei Civil Napon, s ezt a meghívást viszonyozták. Augusztus 22-én Szűcs Lajos polgármesterrel, dr. Dinai Zoltán jegyzővel és a hivatal néhány munkatársával indult a kórus a hosszú, sok látnivalót tartogató utazásra. Festői szépségű tájakon haladt a kis busz, s miután itthon gyakorlásra alig volt idő, messzire szállt a vidám énekszó a buszból. Gyorsabban fogytak így a kilométerek, s a déli órákban érkezünk Erdély központjába, „Kincses Kolozsvár” városába, ahol szinte minden a magyar történelemről mesél. A boldogháziak régi kedves ismerőse, Vernes András várta a csoportot, s vezetésével rövid sétát tettünk a város központjában. Bepillanthattunk a legendás házsongárdi temetőbe, megcsodáltuk a büszkén emelkedő Mátyás szobrot, a 14. században épült Szent Mihály templom magasba törő gótikus íveit, gyönyörű festett üvegablakait. Kis sétát követően pedig megilletődve álltunk Mátyás király szülőháza előtt.

A rövid megálló után folytatódott az út, és a délutáni órákban érkezünk Szentmihályra, ahol a polgármester úr és munkatársai nagy szeretettel, kedves vendéglátással fogadták a csoportot. Ez a kedvesség és igazi „erdélyi vendégszeretet” jellemezte az ott töltött időt, vendéglátóink mindent megtettek azért, hogy jól érezzük magunkat, és hogy szép élményekkel gazdagodjunk. Megismerhettük a másik testvértelepülés, Sárreudvari küldöttségét is, és vidám hangulatú estét

töltöttünk együtt. Szombaton délelőtt kirándulást tettünk a kolozsvári arborétumba, délután pedig izgalommal vártuk a Csillagvirág kórus fellépését, melyre a szentmihályi falunapon került sor. Szentmihály román többségű település, így a fellépők nagy része román hagyományokat, dalokat, táncokat mutatott be. Egyetlen magyar kórus lépett fel a délután folya-

Fellépésre várva...

mán, a 25 éves múltra visszatekintő sínfalvi vegyes kórus, melynek Pálfi Dénes felesége, Ildikó is tagja.

Őket követte a Csillagvirág Kórus, amely már megjelenésével, egységes, szép ruházatával is üde színfoltot jelentett. A kiválóan összeállított dalcsozor igen szép, meggyőző előadással párosult, és a kórus tagjai vidáman, felszabadultan énekelve hamar elnyerték a közönség tetszését. A magas hegyek által körülölelt tisztáson tisztán zengett a kórus éneke, s a jelenlévők számára a tordai hasadék csodálatos látványa jelentette a háttérter. Nagy taps jutalmazta a kórus fellépését, mi pedig büszkén hallhattuk a sok-sok dicsérő jelzöt, és hogy máskor is szívesen látják a boldogháziakat.

A Csillagvirág kórus a szentmihályi színpadon

A kolozsvári Mátyás szobor előtt

Vasárnap Pálfi Dénesék meghívására községünk testvértelepülésén, Sínfalván töltöttük a délelőttöt. Elsőként a domboldalon álló kis katolikus templom miséjén vettünk részt, majd az unitárius templom istentiszteletét hallgattuk meg. Pálfi Dénes, községünk új díszpolgára megkapóan szép szavakkal, bibliai példázatokkal szolt a barátságról, beleszóve a két település immár 19 éve tartó baráti kapcsolatának szép példáját. Mint mondta, az igaz barátságnak sem az országhatárok, sem az idő, sem a nehézségek nem szabhatnak határt. Könnyes szemmel hallgattuk szívhez szóló szavait, hiszen

tudtuk, hogy súlyos műtétjét követően most először lépett a színpadra - a boldogháziak tiszteletére. Nagy öröm volt számunkra, hogy ismét egészségesen láthattuk őt.

Kedves ismerősök, régi barátok vették körül kis csoportunkat, s a vendéglátást követően most is nehéz volt a búcsú. Hazafelé indulva szép élményeket, kedves emlékeket, régi és új barátságok megtartó erejét vihettük magunkkal, igazolva, hogy „a szeretet, a barátság törvénye nem köztáblákra, hanem az ember szívébe írt törvény.”

A három napos látogatás különleges élményt jelentett, s a kórus számára pedig újabb sikert hozott. Ebben nagy szerepe volt a kórus vezetőjének, Kecskés Istvánné Annának, aki most nem tudott jelen lenni, mert jászberényi kórusával minősítőn vettek részt, ahol arany minősítést kaptak. Szeretettel gratulálunk neki és a boldogházi kórus minden tagjának!

Técsi Zoltán – akitől a bevezető idézetet kölcsönöztem – arra biztat, hogy amikor csak tehetjük, látogassunk el Erdélybe, s azt is megmondja, miért: „Mert Erdélyország a földi paradicsom, az utolérhetetlen szépség és gazdagság, a kimeríthetetlen múlt. Az időnek kútja, amiből egyszerűen nem fog ki soha a tartalom. Kevés lom, sok érték! Mentenivaló mulandóság! ... Ahol a tájak mélyén még sértetlen a sejtelen, s ahol mégis minden magától értetődik. Még az is, hogy már nem a miénk ... Egy hely a világban, de olyan hely, ahol a mesék és a valóság között legkisebb a távolság. A hazamenetel illúzióját képes kínálni e hely, mint ahogy Petőfinek is az otthon melegét, a zajló világ biztonságát tudta kínálni. Nyugalmat és boldogságot.” A három nap alatt valamit mi is megérezhettünk ebből a varázslatból.

A sínfalvi unitárius templomban

Ezúton is köszönöm, hogy részese lehettem ennek a látogatásnak, melynek emléke bizonyára sokáig megmarad mindannyiunk emlékezetében, s ahol az út a gyönyörű tájakon át egymás jobb megismerése, a barátság felé is vezetett.

Az erdélyi út fotóriportere ifj. Tamasi Zoltán volt, aki több száz szebbnél szebb felvételt készített. Ez alkalommal is az ő fotóiból válogattunk, köszönjük!

Papp Izabella

Zöld erdő mélyén, kispatak szélén...

Madarak nótájától hangos reggelre ébredtünk 2014. augusztus 14-én csütörtökön.

A Jászföld Hagyományörző Egyesület immár 3. alkalommal indult Erdélybe székelyföldi barátaink meghívására, hogy tanúi lehessünk annak a szerződésnek a megkötésénél, melyet Szentábrahám és Jánoshida polgármestere írt alá a testvértelepülési kapcsolat-tartásról.

Hosszú-hosszú kilométereken róttuk az utat, egyesületünk újonnan beszerzett 18 személyes és egy ugyanakkora bérelt busszal. Gyönyörű tájak tárultak eléink csak, úgy kattogtak a fényképezőgépek. Kővér legelőkön jóllakottan pihenő gulyákat és bivalycsordákat, komótosan baktató juhnyájakat, fényes szőrű lovakból álló ménesekeket kicsiktől a nagyokig mindenki csodálta. Késő délután értünk Szentábrahám határába, mikor is „útonállók” toppantak eléink. Buszainkról leszállítva, hideg innivalót és kellemesen lehűtött pálinkák különlegességet kínáltak. Természetesen kedves Olvasók, meghívóink, Simó Dezső polgármester és barátai fogadtak így bennünket. A szívélyes fogadtatást követően szállásunkhoz hajtottunk, ahol már ismerősként közlekedtünk. Szállás-

adónk és felesége családtagként fogadott bennünket, hiszen tavaly is náluk találtunk ideiglenes otthonra. Az este hátra lévő részét egy csodálatos, varázslatos tanyán töltöttük. A hely tulajdonosa Mátéfi Domokos /Dodó/ készítette vacsoránkat saját nevelésű borjúból, frissen sült házi kenyérral, kaláccsal. A konyhakertben termelt zöldségekből készült nyári vegyes saláta hozzáértő kezek munkáját dicsérte. A kiváló étel mellé kínált finom italok, friss levegő, jó muzsika megoldotta hangszálainkat és lábainkat, és hajnalig tartott a vigaság.

Kicsit fáradtan ébredtünk pénteken reggel. Forró kávé és finom reggeli után indultunk útnak, hogy feltöltsük lelkünket a környék látnivalóival. Kísérőnkül a szállásunként szolgáló, Árpád vendégház tulajdonosa, Lőrinci Domokos /Domi bácsi/ szegődött. Első megállónk Székelyudvarhely főtere volt. Az építészeti különlegességeken kívül a szoborparkban időztünk. Történelmünkben jól ismert személyek mellé szobrai előtt ácsorogva érezhettük, mennyire egyek vagyunk. Farkasszemet néztünk Bem apóval, Bethlen Gáborral, II. Rákóczi Ferencsel, Csaba királyfival és még sok-sok szúrós sze-

mű atyafival. Tiszteletünket tettük Orbán Balázs néprajzgyűjtő, író sírjánál is. Orbán Balázs 1872-től a Magyar Országgház tagja. 1887-től a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja. Ismert munkája, mely hat kötetben jelent meg: Székelyföld leírása, történelmi, régészeti, természetrajzi és népismereti szempontból. Végredeleete szerint Székelyföldön temették el, sírja elé 13 tagból álló székelykapu-sort állítottak, melyből az utolsó a sajátja.

Meghittségünkben Farkaslakán a kirakodóvásár zsvajva rázott fel minket. Cserépedények, fafaragások, szöttek, hímzések, bőrárutól roskadozó asztalokkal fogadják itt a dísz tárgyakat, úti ajándékokat keresőket. Hosszú órákat is el tudna itt tölteni a vásárolni szándékozó. Zsibongó fejjel fáradtan rogytunk le, következő állomásunkon. Az itt látható régi vízimalom még időnként öröl, de napjai nagy részét inkább csak az ámuló látogatók várásával tölti. A malom háta mögött pagodákkal szegélyezett, kanyargó, árnyas kerti ösvény és hűs patak várja a megpihenni vágyót. Faszépen grillezett pizstráanggal, hűsítővel, jó borral, pálinkával kínálják a vendégeket. Csapatunk egyik fele itt töltötte meg igencsak kiürült hasát, míg másik fele a néhány kilométerrel arrébb lévő Sovátán. Itt is igen finom falatok kerültek a tányérokra mindenkinek a meglegedésére. Tele hassal vettük a vásári forgatagot nyakunkba, körbesétáltuk a Medve-tavat, mely sós vízeről híres. Sajnos most nem tudtunk fürödni, mert az idő már késő délutánra járt, és vendéglátóink már vártak ránk. A vízszafélé vezető úton csodáltuk a tájat, hegyeket, sóderágyon sebesen kanyargó patakokat, az úton hazafelé botorkáló teheneket, sokunknak gyermekkorát idézve. Vendéglátóink a Művelődési házban már terített asztallal vártak ránk. Csorba leves és a rántott szelet mellett jó barátok között gyorsan szaladt az idő. Későre járt már az óra, amikor megérkezett a Jánoshidai Önkormányzat csapata, Eszes Béla polgármester úr vezetésével. Lassacskán több részletben tértünk szálláshelyünkön nyugovóra.

Szombaton reggeli után ünnepi viseletet öltve istentiszteleten vettünk részt.

A szép szavakat követően a 86 éves Lörinci Anna néni szavát hallgattuk. A lelkes, hazafias csodálatos szófonatok sokaknak könnyet csaltak a szemébe. A meghatottságtól átítva kicsit meglepődött még Jánoshida polgármestere is, amikor a tiszteletes úr arra kérte, meséljen érkezésük mivoltáról, céljáról. Megköszönte azt a jánoshidai búzából készült lisztből sült kenyeret, melyet a küldöttség hozott. Közös sétáltunk át az ünnepség helyszínére a gyülekezettel. Közben beszélgettünk múltból, jelenről, jövőről. Még ebéd előtt tanúi lehettünk a testvértelépülési szerződés megpecsételésének. Mind a két település polgármestere említést tett arról, milyen fontos szerepe volt egyesületüknek és elnökünknek a szerződés létrejöttében. A délutáni programon a Jászföld Hagyományörző Egyesület színeiben Kajos Kálmán lépett a színpadra fergeteges bulit csapva. Kortól függetlenül roptuk a táncot a színpad előtt. Soha nem tudjuk elégszer megköszönni Kálmán bácsinak ezeket a boldog percekét. Nagyon reméljük, hogy tudja és érzi, mennyire hálásak vagyunk azért, hogy szárnyai alá veszi dalos ajkú kis közösségünket. A nap hátralévő részében ízelítőt kaptunk a székely népzene, néptánc, színjátszó kör előadásából, majd a nap folyamán megrendezett testi és szellemi sportvetélkedők díjkiosztása következett. Mindenki találhatott az érdeklődésének megfelelő programot. A vacsora elfogyasztása után még sokáig beszélgettünk, daloltunk, de már készítettük lelkünket a másnap reggeli búcsúra.

Házínénink ügyes kezeinek köszönhetően vasárnap reggel megkóstolhattuk a híres juhtúrós puliszkát egyéb finomságokkal együtt. A szomorkás esős idő ellenére jókedvűen érkeztek meg vendéglátóink. Ahogy a búcsúzás pillanata közeledett, egyre komorabbá váltunk. Szorosabb lett egy-egy kézfogás, hosszabb egy-egy ölelés. A Jászföld Hagyományörző Egyesület és a Jánoshidai Önkormányzat küldöttsége búcsúzott. Búcsúzott a barátoktól, jó ismerősöktől, hegyektől, patakoktól, kövér legelőktől, csordáktól, nyájaktól. Buszainkra felszállva ott hagytuk szívünk és lelkünk egy darabját, s magunkkal hoztunk számtalan emléket, élményt, szeretetet. Csendesen ücsörögtünk hazafelé a hosszú úton. Gondolatainkba merülve sokunknak eszébe jutott egy-egy Petőfi Sándor vers részlete, hazáról, szeretetről, barátokról, barátságról, testvériségről, ja és a Kurta kocsmáról!

Nagyné Matók Anikó

Elszármazottak Találkozója

Ez év augusztus utolsó szombatján immáron 13. alkalommal látogattak el hozzánk a községünkben elszármazott barátaink. A mostani rendezvényünk rendhagyó módon indult. 10 órától szentmisét celebrált dr. Frajka Félix ferences rendi atya, az Elszármazottak Baráti Társaságának tagja, aki 84 évvel ezelőtt Jászboldogházán született, és 61 éve a második első miséjét is itt tartotta. Most 61 év után jött el, hogy ismét misét tarthasson, és ismertesse annak a két ferences rendi atyának az életútját, akik papi tevékenységük miatt 1948-ban kivégzésre kerültek. Éppen ezért a boldoggá avatásuk folyamatban van. Ez a két atya a községünk templomában is teljesített szolgálatot a 30-as és 40-es években. Ennek emlékéül egy márványtábla került elhelyezésre a templom oldalára, és annak felavatása is megtörtént.

Ünnepeltjeink:

Sugár Ferencné Koncsek Aranka	96 éves
Kocza József	90 éves
Papp Lajosné Beszteri Mária	85 éves
Besenyi Józsefné Furcsa Jolán	80 éves
Fekete Józsefné Kiss Julianna	80 éves
Kerekes Andrásné Kovács Ibolya	80 éves
Kerekes András	80 éves
Csirke Lászlóné Tóth Margit	70 éves
Vágó Istvánné Varga Gabriella	70 éves
Fózer Tiborné Versey Julianna	70 éves
Konkoly Albertné Matók Terézia	70 éves
Pintér Andrásné Varga Rozália	70 éves
Kovács Erzsébet	70 éves
Becze Ákos	70 éves
Ács Andrásné Durucz Katalin	70 éves
Sziliczei Zoltánné Bózsó Mária	70 éves
Erős Zoltánné Varga Irén	70 éves
Gazsi Istvánné Simon Margit	70 éves
Nagy Jánosné Eszes Ilona	70 éves
Juhász Józsefné Baráth Terézia	60 éves
Sebestyén Sándor	60 éves
Sebestyén Sándorné Janik Éva	60 éves
Muhari Mihály	60 éves

A továbbiakban már a régi szokás szerint bonyolódtak az események. Először kis műsorral kedveskedtünk (két szavalattal és a Csillagvirág kórus műsorával) vendégeinknek. Majd Szűcs Lajos polgármester úr köszöntötte a vendégeinket. Ezután Veliczkyne Icska köszöntője következett. Előljáróban ismertette, hogy ez évtől nemcsak a kerek évfordulókat, hanem a 85 éveseket, és 95 évtől pedig már minden évben köszöntjük tagjainkat. Elsőként a 96 éves Aranka nénit köszöntöttük, sajnos nem volt köztünk, majd a 90 éves Józsi bácsit, de egészségügyi okok miatt Ő sem tudott eljönni. A két fő 85 éves jelen volt, és nagy-nagy meghatódottsággal fogadta a köszöntést. A többi 20 ünnepelt sem tudta könnyeit eltüntetni, az elérzékenyültség miatt.

Elszármazottak BT. tagja
 Ezüstkor Nyugdíjas Egyesületi tag
 Ezüstkor Nyugdíjas Egyesületi tag
 Ezüstkor Nyugdíjas Egyesületi tag
 Elszármazottak BT. tagja
 Elszármazottak BT. tagja
 Elszármazottak BT. tagja
 Ezüstkor Nyugdíjas Egyesületi tag
 Ezüstkor Nyugdíjas Egyesületi tag
 Ezüstkor Nyugdíjas Egyesületi tag
 Ezüstkor Nyugdíjas Egyesületi tag
 Ezüstkor Nyugdíjas Egyesületi tag
 Elszármazottak BT. tagja
 Elszármazottak BT. Tagja
 Elszármazottak BT. tagja
 Ezüstkor Nyugdíjas Egyesületi tag
 Ezüstkor Nyugdíjas Egyesületi tag
 Elszármazottak BT. tagja
 Elszármazottak BT. tagja
 Elszármazottak BT. tagja
 Elszármazottak BT. tagja
 Elszármazottak BT. tagja

Valamennyiüknek jó egészséget, és békés, boldog életet kívánunk!

Amikor túl jutottunk a protokollon, már mindenki nagyon éhes volt, és várta az ebédet. A birkapörkölt finom illata el

árasztotta a termet. Nagy László jó kisüsti pálinkája megágyazott a gyomorba, és utána mindenki jóízűen falatozott. A két fiú, Káposztás Pisti és Tóth Laci most sem tudtak roszszat főzni. (Hála Istennek!) A menüsor előtt és közte a felvezető szöveget Csák József okleveles vőfély prezentálta. A finom sütemények, pogácsák és a születésnap torták is gyorsan elfogytak a tányérokról.

Nagyon sok szép tombola tárgy is összegyűlt a sorsolásra. Nemcsak a Nyugdíjas Klub tagjai hoztak tombola tárgyakat, hanem a vendégek is. Így a sorsolás elég hosszú időt vett igénybe, de legalább sokan nyertek. Ekkorra már az idő jól előre haladt, de Kajos Kálmán egyszemélyes zenekara mégis táncra perdítette a jelenlévőket. Kora esti órára elfogytak a vendégek. Elbúcsúzáskor valamennyien a jövő évi viszontlátást emlegették, és a szíveslátást köszönték. Mi helyiek csak ígérni tudtuk, hogy ha lesz erőnk és egészségünk, akkor későbbüknek eleget is teszünk. Úgy legyen!

Orczi Imréné
 egyesületi titkár

Ünnep a Tájháznál

Az Ezüstkör Nyugdíjasok Egyesülete és a Faluvédő és Szépítő Egyesület ismét ünnepre hívta a falu lakosságát. Harmadik alkalommal ünnepelhettük együtt augusztus 20-án délután a Tájház udvarán az új kenyér ünnepét, együtt emlékeztünk Szent Istvánra, az államalapító királyra. Sor került a helyi kézművesek kirakodására, egy kis vigasságra, volt dal és vers, szolt a nóta. Volt sok segítőnk is, melyért köszönet és hála, az összefogásnak ez is szép példája.

Volt köszöntő is. Népviselőbe öltözött fiatalokkal körülvéve a Kisbíró kezdte a sort, aztán jómagam szoltam, majd Szűcs Lajos polgármester köszöntötte a jelenlévőket. A magyar és a székely himnusz eléneklése után próbáltam összefoglalni, hogyan alakult a Tájház élete. Szoltam arról, hogy Jászboldogháza a Jászság egyik legfiatalabb települése. Az alig 1700 fős község életében egyszerre van jelen a hagyományörzés és a hagyományteremtés, melyben jelentős szerepet játszanak a civil szervezetek, így a mi egyesületünk is. A jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület 15 éves múltjára tekint vissza. Tevékenységünk a községért végzett önzetlen munkán alapul. Egyesületünk tagjai 80 százalékban az Ezüstkör nyugdíjas egyesületnek is tagjai, s így valójában közös összefogással haladunk az úton kitűzött céljaink felé.

Öröm számunkra, hogy a 2006-ban létrehozott Tájház egyre szépül, fejlődik. Egy tájháznak tekintélye van, kisugárzása, ha belépünk a kapuján, megadjuk a tiszteletet, főt hajtunk a múlt előtt, elődeink előtt. A helyi közösségi élet színtereként a népi élet eszközeiről, a népi hagyományok értékeinek tiszteletéről is szól a Tájház. Csaknem 100 éves múltat, értéket őriznek ezek a falak, ez a környezet. Egy évvel ezelőtt a Faluvédő és Szépítő Egyesület kezdeményezésére a lakosság anyagi segítségével példás összefogással felépült a falu kemencéje. Milyen jó, hogy bejáródott a kemence, egyre többeket vonz a Tájházhhoz, egyre több, gazdagabb, színesebb és érdekesebb program megvalósulására ad lehetőséget.

Augusztus 20-ra megújult, megszépült a Tájház, frissen meszeltek az épület falai, a kemence, a falalja elhúzva, az ablakok, ajtók, a melléképület átfestve, a falakon lévő kisebb nagyobb hibák malterozással kijavítva. Mindezt két faluszépítő és egyben nyugdíjas egyesületi tagunk végezte. *Orczi Imrénének és Szécsi Pálnénak* tartozunk köszönettel áldozatos munkájukért.

A Tájház udvarán található szekér is felújult, *Kőhidi Györgyné* festette át, neki köszönjük ezt a munkát. Jó egészséget kívánunk nekik, hogy még sokáig szépíthessék településünket.

A Tájháznál lévő fejlesztés következő lépése, az ősz folyamán fog megvalósulni. Rusztikus hatású, téglamintás térkővel lesz lerakva a kemence és a pajta előtti rész, a mindenkor „színpad”, területe. A térkő felajánlás *Pesti Róbert* a *Jászföld Hagyományörző Egyesület* elnökének nagylelkű adománya. Ezúton is köszönetet mondunk az elnök úrnak, köszönjük, hogy hozzájárul a Tájház szépítéséhez, és hogy fáradhatatlanul tevékenykedik a hagyományörzésért, a civil szervezetek közötti jó kapcsolat erősítéséért.

Az ünnepi műsorban a polgármester úr ünnepi köszöntője után Csergő Ervin plébános úr megszentelte az új kenyeret, melyet Nagy Albert jászkapitány úr szegett meg. Ezt követően a helyiek gazdag kulturális programmal ajándékozták

meg a népes közönséget. Színre léptek településünk tehetséges fiataljai. Elsőként *Koncsik Barbara* csodaszép hangjában gyönyörködhettünk, majd *Vámosi Zsanett* klarinétot mutatott be tehetségét. *Szörös Boglárka* 7. osztályos tanuló pedig egy szép verssel örvendeztette meg a közönséget.

A műsor során többször is fellépett a *Csillagvirág kórus*. Színes és gazdag összeállításukkal, szép előadásukkal emelték a rendezvény színvonalát. Majd ismét egy vers következett *Szörös Antal* előadásában, aki a Boldogházáról Elszármazottak Baráti Társaságának tagja, és kulturális tevékenységével, fellépéseivel sokat tesz kis falunkért. Az ünnepi műsor befejezéseként *Koncsik Barbara* gondoskodott a jó hangulatról. Egy dalcsokkal búcsúzott a jelenlévőktől, melyet a hálás közönség vastappsal jutalmazott.

Ezúton is szeretném megköszönni minden kedves szereplőnek a fellépést. Köszönjük segítőink önzetlen munkáját, azoknak is, akik az asztalok, padok, székek pakolásánál nyújtottak segítséget, azoknak a fiataloknak is, akik segítettek a Tájházat szépen feldíszíteni és azoknak is, akik a kínálásnál segítettek. Köszönjük az Önkormányzat támogatását, a felajánlásokat. Tisztelettel köszönjük dr. Pap Bélának, a Nyugdíjas Egyesületnek, a Faluszépítő Egyesületnek és a Csillagvirág Kórusnak nyújtott anyagi támogatását. Köszönjük a kézműveseknek, hogy elfogadták meghívásunkat, és jelenlétükkel színesítették az ünnepet. Köszönet a faluszépítők és nyugdíjasok lelkes munkájáért.

Az ünnepi műsor után fröccsel és szörppel kínáltuk meg a kedves jelenlévőket. A fröccshöz a jófajta bort polgármesterünk, Szűcs Lajos ajánlotta fel, köszönjük neki. S nem utolsósorban kínáltuk a falu kemencéjében sült lángost, amit Sziliczei Zoltánné, Orczi Imréné, Sas Elekné és Zámboi Gyuláné dagasztott és süttött meg. A kemencét Kőhidi Gyuri bácsi fűtötte fel.

Köszönjük áldozatos munkájukat.

Volt még más kínálni való, meglepetés is a lakosság jóvoltából, Bózsó László pálinkát adott, Nagy László és családja szintén jó kis házi pálinkával és borral örvendeztette meg az ünneplő közönséget. Köszönjük a felajánlásokat, az Isten fizesse meg! A zenét Szöllősi Patrik és Szöllősi Béla szolgáltatta, a rendezvényen mindenkor fotósunk, Babinyecz János készítette a jobbnál jobb képeket. Köszönjük munkájukat. Az ünnepi műsor végén – már hagyomány szerint – egy közös fotózásra is sor került. A fotón nemcsak a szereplők, de minden kedves jelenlévő látható – a közösen töltött szép délután emlékére.

Végül még egy gondolat. Nagy öröm számunkra, hogy a Tájház tárgyi anyaga a lakosság jóvoltából időről időre egyre gazdagodik. Örülünk annak is, hogy egyre több iskolás látogatja a Tájházat, bepillantást nyerve ezáltal az elődök életébe, mindennapjaiba, tárgyi kultúrájába. Az egyik kedves látogatóra, a 12 éves Farkas Petire olyan nagy hatással volt, amit itt látott, hogy egy általa készített, fába égetett feliratot kaptunk tőle ajándékba, ami most a Tájház bejáratát díszíti. Köszönjük szép munkáját.

Szűcs Gergelyné
Faluvédő és Szépítő Egyesület elnöke

Óvodánkról

*"Augusztus, szeptember,
Elindul a kis ember
Óvodába lépeget,
A kapuból még integet."*

Elröppent a nyár, a „Mesevár” ismét megtelt gyermekzsivajjal. Az idén 15 nagycsoportos kisgyermektől búcsúztunk, akik nagy izgalommal és várakozással készültek az iskolára. Nagyon jó tanévkezdést, szorgalmat, figyelmet, kitartást kívánunk nekik. Érezzék jól magukat az első osztályban!

Óvodánktól a leendő elsősökkel együtt óvó nénijük, dr Kissné Fazekas Ildikó is elbúcsúzott. Októbertől megkezdí nyugdíjas éveit.

Ildikó 40 évig volt részese az óvónői pályának. Másfél évig Besenyszögön, majd 1976 februárjától óvodánkban dolgozott. Nagyon sok kis óvodást nevelgetett és készített fel az iskolára.

Az óvoda dolgozói és gyermekközössége nevében szeretném megköszönni Ildikónak a színvonalas felkészítő és nevelő munkáját. Nagyon jó egészséget, tevékeny, örömteli nyugdíjas éveket kívánunk Neki családjá körében!

Óvodánk udvara az idén nyáron is megújult. Nagy örömrökre a homokozó fölé egy pagoda került megépítésre, amely védelmet nyújt a napsütés ellen. A gyermekek boldogan vették birtokukba a megújult homokozót.

A szükséges faanyagot A Boldogházi Gyermekekért Alapítvány számlájára vásároltuk, az elkészítését Menyhárt Ernő vállalta felajánlusként.

Szeretnénk köszönetünket kifejezni Menyhárt Ernőnek és segítőinek: Szörös Jánosnak, Tóth Bélának, Sós Ferencnek az önzetlen munkáért, Alapítványunknak a támogatásért, valamint az Önkormányzatnak a festésben és egyéb munkálatokban való közreműködésért.

Óvodánkban a nyár folyamán sor került a tornaterem és a csoportszobák festésére is.

A 2014/15 nevelési évben is 2 csoporttal működünk.

Jelenleg a nagycsoportos korú gyermekek száma megfelelő, így tudtunk indítani egy tiszta nagycsoportot 18 fővel, amire már rég nem volt lehetőségünk.

A másik csoport kis-középső vegyes korosztályú, jelenleg 13 fővel, de az év folyamán még érkeznek kiscsoportosok.

Esztétikus környezetben tudjuk fogadni a gyermekeket. Óvodánk udvara, a csoportszobák felszereltsége megfelelő, a gyermekeknek lehetőségük van a legváltozatosabb tevékenységekre, a felszabadult játéokra, mozgásra.

Nevelőmunkánk során gondot fordítunk arra, hogy a gyermekeink megismerjék, becsüljék a szűkebb és tágabb környezetüket. Az idén is nagyon sok élményszerző sétát tervezünk, kihasználva településünk adta lehetőségeket. Tervezzük az őszi folyamán a szüretelést, mustkészítést, a már hagyománnyá váló Mihály napi rendezvényt és a „Tök jó napot”.

A nevelési év folyamán az egyéb ünnepeink is kiemelkednek a mindennapi életünkől, az ünnep jellegének megfelelően készülünk rá. Tervezzük kirándulásokat, a nagyokkal színház és könyvtárlátogatást. Továbbra is nagy hangsúlyt fektetünk a gyermekek anyanyelvi és mozgásfejlesztésére, a környezettudatosságra és egészséges táplálkozásra. A konyhán biztosított a változatos és egészséges étel, sok új ízzel ismerkednek meg, és mindennap van friss gyümölcs vagy zöldségféle a délelőtti folyamán.

Gyermekeinknek lehetőségük nyílik hitoktatásra, néptánc és társastánc tanulására, valamint futballedzésre.

A szülők betekintheznek óvodánk életébe, és aktív részesei lehetnek programjainknak. Törekszünk a jó kapcsolat ápolására. Kérjük a szülőket, hogy legyenek továbbra is partnerek, együttműködők a gyermekek nevelésében. Szeretettel várunk mindenkit rendezvényeinkre.

*Sósné Baráth Erika
tagintézmény vezető*

Gyermekirodalom ajánló ovikezdéshez

- 1.) Janikowszky Éva: *Már óvodás vagyok*
- 2.) Szepes Mária: *Pöttyös Panna az óvodában*
- 3.) Bodó Béla: *Brumi kalandjai*
- 4.) Kormos István: *Mesék Vackorról*
- 5.) Csoda az óvodában: 24 magyar író 31 új meséje
- 6.) Bartos Erika: *Bogyó és Babóca az óvodában*
Bogyó és Babóca beteg
Anna és Peti: Irány az óvoda
Zsákbamacska: Versek óvodásoknak
- 7.) Devecsery László: *Kisbuki az óvodában*

Játékos készségfejlesztés otthon

Óvodáskorú gyermekeink életében rendkívül fontos az otthon eltöltött idő: érzelmi biztonságot ad, teste, lelke, értelme fejlődik általa. Használjunk ki mi is minden percet, amit együtt tölthetünk felhőtlen boldogságban, önfel-lelt játékkal! Boldog az a felnőtt, akinek gyermekkori emlékeiben a nagy kerti kalandozások, a játszótéri élmények, a biciklizés, rollerezés, fára mászás, a családi kirándulások jó hangulata szerepel első helyen... Cikkünkben az otthon is egyszerűen játszható játékokat gyűjtöttünk össze, kitérve arra, hogy gyermekeink mely rész-képességét fejleszthetjük általuk.

Játékok, amennyiben hosszabb idő áll rendelkezésünkre:

♦ Társasjátékok

(pl.: Ki nevet a végén?, Malom, Memória, Fekete Péter, Marokkó, Dominó). Ezáltal fejlődik a gyermek szabálytudata, türelme, kommunikációs készsége, gondolkodása, problémamegoldó képessége, megtanul nyerni és veszíteni.

• Építő játékok

Építhetünk kockákból várat, várost, bútorokat; igazából, bármiből bármit. Remek szórakozás a dominódőlés is! Ezáltal fejlődik a gyermek képzelete, finommozgása, kreativitása, szem-kéz koordinációja, és nem utolsósorban kitartása.

♦ Rövidebb ideig tartó játékok

Minden nap adódnak hosszabb-rövidebb időszakok, amikor együtt utazunk vagy együtt várakozunk gyermekünkkel, vagy épp valamilyen rutinszerű házimunkát végzünk, ami nem kíván teljes figyelmet. Élvezetes időtöltésként szedtünk össze pár játékot kedvcsinálónak ilyen alkalmakra.

♦ Kirakós

A kirakós játékok széles választéka áll rendelkezésünkre, amelyek között minden korosztály számára megtalálhatjuk a megfelelőt. A kirakós által fejlődik a gyermek rész-egész látása, finommozgása, alakfelismerése és türelme.

♦ „Mi változott meg?” játék

A játék során kirakunk az asztalra tárgyakat, képeket, a gyer-

mek elfordul, és ez idő alatt mi valamit megváltoztatunk. A gyermek feladata, hogy a változást felismerje. Ez a játék első sorban a megfigyelőképességet, az emlékezetet és a figyelmet fejleszti.

♦ Kakuktktojás

Ezt is játszhatjuk szavakkal, képekkel, de akár az éppen rendelkezésünkre álló tárgyakkal is. A játék fejlesztő hatással van az azonosságok-különbözőségek felismerésére, gondolkodásra, általánosításra, szabályalkotásra, főfogalom alkotásra és a kifejezőképességre.

♦ Utánzó játék

Az utánzó játék variációinak számát is csak az adott helyzet (pl. autóban utazva, orvosi rendelőben várakozva, stb.) és fantáziánk határozza meg: „Építs ugyanilyet!”, „Utánozd a mozgásom!”, „Ismételd meg, amit mondok”, ... Mindezek által a gyermek megfigyelőképessége, mozgáskoordinációja és emlékezete fejlődik.

♦ Segítés a házimunkában - játékosan!

Előfordul időnként, hogy még ennyi idő sem áll rendelkezésünkre, mert éppen azt sem tudjuk, hogy hova kapjunk a sok elvégzendő munkáink között. Mit tehetünk ekkor? Természetesen vonjuk be a kicsiket a házimunkába! Az óvodások már szívesen segítenek a felnőtteknek, és ezek a tevékenységek mind erősítik feladattudatukat, és természetesen képességeiket, önértékelésüket.

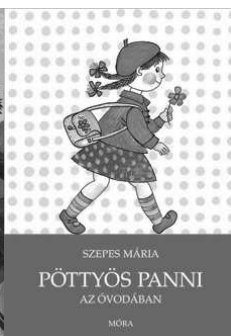
Az **asztalterítés** igazi kihívás lehet egy óvodás gyermek számára, ami által fejlődik a megfigyelőképessége, a számfogalma, a figyelme és a mozgáskoordinációja. A gyerekek szívesen segítenek a **főzésben-sütésben** is (pl. lisztmérés, vízöntés, darabolás, süteményszaggatás). Ennek eredménye nem csak az, hogy fejlődik a megfigyelőképesség, az utánzás, a finommozgás és az eszközhasználat, hanem az elkészült étel is igazi büszkeséggel töltheti el a kis óvodást, amit aztán jó étvággal el is fogyaszt a család.

A **ruhák szétválogatása** során (pl. mosás előtt színek szerint) fejlődik gyermekünk figyelme, színek és árnyalatok megfigyelése, azonosságok-különbözőségek felismerése.

A **teregetés** során a mozgáskoordináció, a finommozgás és az arányok érzékelése fejlődik. Ez utóbbi azért, hogy melyik ruha mekkora helyre fér el.

Teregetés után jöhet a **zokni párosítás, hajtogatás**. Mindközben fejlődik gyermekünk megfigyelőképessége, azonosságok-különbözőségek meglátása és finommozgása.

Mindezek a játékok és feladatok ötletek csupán, hogy kedvet kapjunk és találjunk ki sok hasonlót, amit nap mint nap „gyakorolhatunk” és „továbbfejleszthetünk” gyermekünk és a magunk örömére.

Kedves Olvasóink!

Amikor elhatároztam, hogy felkeresem volt kedves tanítványomat, Selmeczi Attilánét (Kovács Orsolyát), egy régi mondás jutott eszembe, ami valahogy így szól: sok nő mindent megtesz azért, hogy ne legyen gyermeke, mások pedig azért, hogy legyen ... Orsolyáék az utóbbihoz tartoztak. Szerencsére erről már csak múlt időben beszélhetünk, hiszen a Selmeczi házaspárt egy tündéri kislány, a 14 hónapos Zsófia Luca boldogítja.

Mennyit vártatok a kicsi jöttére?

A párommal 2006-ban házasodtunk össze, és 2007-ben döntöttünk úgy, hogy itt az ideje annak, hogy babát vállaljunk. Akkor még nem tudtuk, hogy erre az örömteli eseményre 6 évet kell várunk. 2013. június 23-án született meg Zsóci.

A mi kislányunk egy kék szemű, eleven kis tündér, alapvetően semmiben sem különbözik a többi 1 éves hasonló babától ... csupán annyiban, hogy ő egy lombikbaba.

Több évnyi hiábavaló várakozás után, sok-sok orvosi vizsgálatot követően tudtuk meg, hogy természetes úton nagyon kicsi az esély arra, hogy babánk lehessen, ezért a megfelelő előkészületek után belevágtunk a lombikprogramba.

Hogyan változtatta meg életeteket, gondolataitokat?

Amikor ránézünk Zsófira, tudjuk, hogy az a sok lelki, anyagi és fizikai megpróbáltatás, amin átmentünk a 6 év alatt, mind megérte. Én eleinte nagyon tartottam az anyaságtól, független attól, hogy mennyire vágytam rá, mert azt gondoltam, nem leszek jó anya, nem lesz elég türelmem a csöppséghez.

Ennek talán az is az oka, hogy nekem egy csodálatos édesanyát adott a sors. Félttem, és a mai napig is félek attól, hogy én nem leszek olyan. Amióta köztünk van a kis angyalunk, teljesen megváltozott az életünk. A lakásban - hiába pakolom őket - mindenhol játékok hevernek, a nappali fele részét elfoglalja a járóka, esténként a fürdőszoba úszik a kipancsolt víztől.

Minden Zsófi körül forog, mivel ő a legkisebb a családban, mindenki őt babusgatja, szeretgeti.

Igyekszünk nyílt, barátságos, szeretetre méltó kis embert faragni belőle. Sajnos a világ egyre veszélyesebb hely lesz, és szülőként az ember jobban elgondolkodik a híreken, a világ és az ország eseményein. Minden fontos döntésünket igyekszünk felelősségteljesen meghozni, hiszen már az ő biztonságaért is mi felelünk.

Mit jelent számodra az anyaság?

Amikor felkértek erre a riportra, sokat gondolkodtam, mit is jelent nekem az anyaság, és számít-e az, hogy a kislányom orvosi segítséggel fogant. Az első, ami eszembe jutott: ez a világ legcsodálatosabb érzése! Fantasztikus örök szerelem, amely hol mosolyt csal az arcomra, hol könnyeket a szemembe. Egy szeretet-féltés-öröm-aggodalom drog, mely örökös függőséget okoz. Egy küldetés, ami arról szól, hogy ezt a kis embert a lehető legnagyobb biztonságban és boldogságban felneveljem-felneveljük.

Ezek a gondolatok azonban szerintem semmiben sem különböznek azokétól az anyákétól, akik természetes úton estek teherbe. Legalábbis nem lenne szabad különbözni!

Minden anyának ezt kellene érezni!

Mit tanácsolsz azoknak, akik szintén nagyon vágnak a gyermekáldás után?

Kedves gyermekét akaró párok!

A mi esetünkből kiindulva azt tudjuk tanácsolni, hogy ha 1 év tudatos nemi élet folytatása ellenére sem érkezik meg a baba, akkor forduljatok orvoshoz.

Ettől még orvosi beavatkozás nélkül is összejöhet a baba, de mivel a vizsgálatok nem kevés időt vesznek igénybe, jobb elkezdni a folyamatot. Lehet, hogy pár szem gyógyszer beszedése már sikert hozhat.

A jelenlegi statisztikák szerint a párok 10-15 %-a szorul orvosi segítségre a gyermekáldáshoz.

Ne szégyelljétek, ha erre kell sort keríteni, ettől nem lesztek kevesebbek! Ha kiderül, hogy természetes úton kicsi az esély, ne essetek kétségbe, mert ma már több meddőségi központ is a párok segítségére tud lenni.

Mi a Szent János Kórházon belül megtalálható Budai Meddőségi Központba jártunk, amelyet nyugodt szívvel tudunk ajánlani.

Tartsatok ki, mert a sok megpróbáltatás megéri, hiszen anyának, szülőnek lenni csodálatos érzés.

Ha bármilyen kérdésetek van, akkor keressetek meg, szívesen segítünk!

Kedves Orsolya!

Olvasóink nevében is köszönöm ezeket az őszinte gondolatokat. Bízom benne, hogy sok reményt vesztett anyukának adtál új elhatározást, hogy ők is el tudják mondani: Anyának lenni jó.

Kívánok Nektek soha el nem múló szeretetet, és kapjatok milliónyi örömet a gyönyörű Zsófia Lucától.

Zrupkó Ferencné

Hogy tetszik lenni?

Beszélgetés Matók Pállal

Ismerősöm felhívott telefonon (mivel tudta, hogy ezt a sorozatot én vezetem), és azt javasolta, hogy keressük fel Matók Palit. Azt is elmondta, hogy nagyon sokat segít a rendezvények szerezésénél, ha kell főz, teszi a dolgát, nem hivalkodva, de nagy szakértelemmel.

Hogy vagy?

Hál' Istennek jól. A kert és a Rózsa utcai porta sok munkát ad. Főleg mert a sok eső után mindent felver a gaz, és a lisztharmat, peronoszpóra ellen is védenem kell a szőlőt. (Meg is mutatja, hogy gyönyörű, tömör és egészséges fürtök lógnak a tőkén.) A szeptemberi érésű őszibarackon is annyi van, hogy roskadozik a sok terméstől. Minden van a kertünkben, ami egy háztartásban kell. Igazi biokertészet a miénk. Javítandó is mindig összejön, és szerencsére a két fiunk (Gábor és Péter) is Boldogházán talált otthonra, itt élnek a párjukkal, és itt tervezik a jövőjüket. Lakásukat szépítgetik, rendezgetik, s ha kéri segítek nekik.

Ennek mindannyian nagyon örülünk, hiszen tudjuk, jövőnk a fiatalok kezében van. Ha maradnak, községünknek nemcsak a múltja, de a jövője is biztosítva lesz.

Így van. Gabi fiam már két kislány unokával is megörvendtetett bennünket, 9 és 3 évesek. Életünk értelmét, boldogságát adják.

Nehéz volt megszokni a nyugdíjas éveket?

Dehogy! Bár életem a munka volt-mint az előbb is mondtam- most sem henyélek, de más az, hogy most akkor dolgozom ha erőm és kedvem tartja. Az utóbbi 17 évben a tszben dolgoztam villanyszerelőként. 2011 óta vagyok nyugdíjas, Magdika a nejem, 2009 óta. Nagyon sokat olvasunk újságot és könyveket, a televízióban a természetfilmeket részesítjük előnyben. Tevékenyen részt veszek a motoros találkozókban, főzök, s ha kell szerelek, amit kell. A múltkor Szolnokon szállok ki az autóból, és egy fiatal rám köszön ezzel a megszólítással: „öreg motoros bácsi”. Azt is mondták már, hogy akkor jönnek Boldogházára, ha én főzök.

Tudom, nemcsak a motorosoknál segédkezel!

Ha hívnak, akkor bárhová szívesen elmegyek.

Matók Pál

Hogyan látod községünk fejlődését?

Hál' Istennek az utóbbi három évben nagyon sokat fejlődött. Rendezték a foci pályát, az öltözőket felújították, épp a napokban adták át a megcsépült Egészségházunkat, több helyre tettek fel napelemeket, nyílászárókat cseréltek az iskolán, óvodán, a községházán, a szolgáltatóházánál. Köszönet a Faluszépítő Egyesületnek, melynek a feleségem is aktív tagja, hogy rendeztek a parkjaink, a vasút, a gyógyszerár, a szolgáltatóház és a községi „beköszönők” környéke. Megújult és tovább épül a strand, új külsőt kapott a tűzoltószertár, melynek ifjú koromban én is az önkéntesei közé tartoztam. Legnagyobb örömünk most a templomunk megcsépülése és a „sztrádánk” átadása. Nagyon elégedettek vagyunk a községünk közbiztonságával, és ezért nagy köszönet

illeti a polgároinket. Ami Boldogházán mindig is jellemző volt, bajban mindig össze tudunk fogni.

Azért találsz még javítandót és új feladatokat községünkben?

Persze, de van amin én már nem tudok segíteni. Előregszik településünk, és nagyon kevés a gyerek. Sok az eladó ház, és bizony „fillérekekért” lehet házat kapni. A fiatalok még nem fedezték fel, hogy Boldogháza értéke a csend, a nyugalom. Távoltság nincs, hiszen Berény és Szolnok könnyebben elérhető, mintha Pesten kellene egyik kerületből a másikba átmenni. Az is gond, hogy a Kondi büfén kívül nincsen más szórakozási lehetőség fiataljainknak hétvégenként. Ha tudtuk volna, hogy az állam átvállalja a települések adósságait, csak hozzá kellett volna kezdenünk a kultúrház felújításához. De ezt ki tudta?

A strandunkon van még javítani való, a kemping bejáratánál az a kőút nagyon veszélyes, jobb lett volna zúzott kővel beborítani.

És neked mi a terved a jövőben?

Már nem gondolkozom állattartással, mert 2007-ben akkorát buktam, hogy megfogadtam, másnak nem termelek hasznot. Így szabadok vagyunk a feleségemmel, és országjárásba kezdtünk. Az utóbbi időben bejártuk a Dunakanyart, Hévíz környékét és a Felvidéket.

Kívánom, hogy szép hazánk minden tájára eljussatok! Ehhez legyen nagyon jó egészségetek, és minél több szép élményt gyűjtsetek képzeletbeli tarsolyotokba.

Zrupkó Ferencné

Hírek a kapitányokról

♦ Július 5-én került sor a X. Hármaskézi Aratóverseny megrendezésére Kunhegyesen. Az aratóversenyek közül az első is Kunhegyesen volt megtartva, és a jubiláló X. megrendezéséhez is ragaszkodtak. A verseny a hagyományokhoz híven nem csak aratás, hanem főzőverseny is volt, és számos település kulturegyüttese műsorokkal szórakoztatták a jelenlevőket. Az aratóversenyen 21 csapat indult, melyek közül a Jászságot 5 csapat képviselte. Az aratás a már kialakult rend szerint lett lebonyolítva. Az értékelő lapon az aratással kapcsolatos témák voltak feltüntetve, és aszerint történt az értékelés is. A hagyományoknak megfelelően a zsűrinek én is tagja voltam. A verseny színhelye a várostól mintegy 5 km-re levő búzátáblában volt megtartva, ahová fogatokkal és különböző járművekkel vonultunk ki. Az aratás megkezdése előtt köszöntőt mondott dr. Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter (ma Földművelésügyi Miniszter) melyben méltatta az aratás fontosságát és a buza betakarításának jelentőségét. Az aratandó terület nagysága 100 négyzetméter volt, melynek rendbetételére 2 óra állt a csapatok rendelkezésére. A mi arató brigádunkban Bajor István volt a kaszás, marokszedő Szilicei Zoltánné, költéretegető Sass Elekné és a kéveköto, csomózó Bózsó László volt. Az aratás befejezése után visszavonultunk a művelődési házhoz, ahol akkor már a főzőcsapat jó ebéddel kedveskedett az aratóknak. A főzőcsoportok munkáját szintén zsűri értékelt, és méltatta a különböző finomságokat. A mi főzőcsapatunk – melynek tagjai: Matók Dezsőné, Zámboi Gyuláné és Juhász Józsefné – jászsági krumpligulyást főztek csipetkével dúsítva, mellyel a zsűri különdíját érdemelték ki. Az ebéd elfogyasztása után kezdte meg munkáját az aratást értékelő zsűri, mely a következő döntést hozta:

1. helyezett: Együtt csináljuk Kunhegyesi csapat
2. helyezett: Gazdakör Jászapáti csapat
3. helyezett: Haleszi kislányok Kiskunfélegyházáról

Számos csapat, köztük a boldogháziak is a zsűri egy különdíját érdemelte ki. A legidősebb kaszás díját Medgyasszai István bácsi kapta az ő 86. évével. Díjazva volt még a legjobb kaszás, a legjobb marokszedő, a legjobb kötő és keresztrakó. A díjak kiosztása után Orczi Imréné köszöntö meg a sok munkával járó rendezést a rendezőknek, majd átadta a vándorgajmó, ami a következő rendezés záloga, melyet most Jászapáti különdíjsága vett át. Ezután jókedvvel és nota-szóval indultunk haza Jászboldogházára.

♦ A XX. Jász Világtalálkozó megrendezésére július 11-13. között került sor Jászapáti-ban. A település nagyon színvonalasan rendezte meg a Világtalálkozót a hagyományoknak megfelelően. A rendezvény legfontosabb napja 12-én volt melyen a megyéspüspök celebrálásával rendezett szentmisével kezdődött. Majd az ünnepi helyszínre vonulás köszöntők következtek, ahol a város polgármestere köszöntötte a résztvevőket. Köszöntőt mondott Kövér László, az Országgyűlés Elnöke, aki személyesen is részt vett a találkozón. A JÁSZ Trió TV műsorvezetője Erdélyi Gábor felolvasta Áder János Köztársasági Elnök üdvözlő üzenetét, majd a testvérvárosok és az Apátiból kirajzott települések vezetői köszöntötték a jelenlevőket. A köszöntők elhangzása után Bolla János jászkapitány számolt be az eltelt időszakról, majd az új jászkapitány, Borbás Ferenc beiktatása következett. A kapitányi jelvények átvétele után a Lehel kürtből –melybe vörös bort a polgármester töltött– ivott a jászok egészségére. A három ágyúszó eldördülése után kérte az új kapitány a lovát, és körbelovagolt a rendezvény színterét. Az ünnepség folytatásaként Pócs János polgármester átadta a rendezés vándorbotját Szarvák Imre Jászsalsószentgyörgyi polgármesterének, aki egyben meg is hívta a jelenlevőket a következő évi XXI. jász világtalálkozóra Jászsalsószentgyörgyre. A díszünnepség zárá-

sa ként a jászsági polgármesterek a harang hangjára fehér galambokat röptettek, jelezvén az egyetértés és összefogás fontosságát. A délután folyamán a jászsági települések kultúr-műsorral szórakoztatták a közönséget a nagy színpadon, köztük a boldogházi Csillagvirág Kórus szép számokkal a nézők örömeire. A rendezvényen még számos kiállítás volt amit az idő rövideje miatt nem tudtunk megtekinteni.

♦ Július 25-én a Jász Múzeum „Kimegyek a doberdói harctérre”.. Jászok az I. világháborúban címmel rendezett kiállítást az évszázados események helyi és környékbeli vonatkozásának felidézésére. Hortiné dr. Bató Edit múzeumigazgató a széleskörű összefogásról beszélt, mely nélkülözhetetlen a kiállítás létrejöttéhez. A Lehel Vezér Gimnázium férőhelye első világháborús katonadalokat énekelt. Besenyi Vendel helytörténeti kutató a Jászságból a frontra vezényelt katonák helytállását méltatta, a Szolnoki Cuhára Táncegyüttes –a Zagyva Banda kíséretében– jászsági muzsikára adott elő egy koreográfiát a berukkoló bakákban való érzésekről. A Jász Múzeum időszaki kiállítása a „boldog békeidők” hangulatától a harc mezejéig kalauzolja a látogatót. A kávéház vendégei gondtalanok, a katonaruhában feszítő fiatalember még nem látja a jövőt. A kiállítás bővelkedik korabeli emlékekben a tábori levelezőlaptól, a katonaládán át a kovás puskáig. Elődeink büszkén gondolták 1914 augusztusában, hogy mire a falevelek lehullanak, itthon lesznek. De másképp alakult. A pár hónapból négy év lett, és mintegy félmilliónál többen lettek halálukat a harctéren. A Jászságból besoroztak közül 3500-4000-en haltak hősi halált. A háború egy-egy részletét mutatja be a tárlat sok plakáttal és korabeli eszközökkel. Foglalkozik a kiállítás a sebesültek ellátásával, szabadságolásukkal stb. és a hátszág a sebesülteket ellátó városok helyzetével.

♦ Július 26-án rendezték meg a Magyarok Kenyere Gabonájának napját Kenderesen a Horthy ligetben. Ezt az ünnepséget a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Elnöki Kabinet szervezte immár 2011 óta, de én most kaptam rá meghívást, illetve a rendezőség bővítette a meghívottak körét a jász és kun kapitányokkal.. A rendezvény lényege, hogy a gabonatermelők ajánljanak fel valamennyi gabonát a gyermekotthonok részére, melyek eljuttatása a rendeltetési helyre a rendezők feladata. Elmondták, hogy indítás-kor mint egy kilenc tonna gabona gyűlt össze, az idén már az első nap Kenderesen 41 tonna, de 200-t vár az ötletgazda a felajánlásokból. (A rendezvényt kiszélesítik országos hálózattá.) A megörölt liszt jó része a dévai Gyermekotthonba és a kárpátaljai nagydorogi Gyermekotthonba kívánják eljuttatni. A folyamatos beszállítás alatt beszédet mondott dr. Kornik László akadémikus, Hubai Imre a megyei kamara elnöke, dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter, aki a magyarok kenyérét, valamennyiünk kenyérének nevezte, mert a kenyér az életet, az egységet jelenti, ami akkor teljes, ha benne van a gazdák és a pékek munkájának elismerése –vélt a tárcavezető. A gabonák behozatali ideje alatt a színpadon kultúrműsor és zenekari számok emelték a nap színvonalát. A Horthy ligetben a környező települések kézművesei népművészetű alkotásokkal álltak az érdeklődők rendelkezésére. Délelőtti szünet a kondérokban a kunsági finomságok, jellegzetes helyi ételek. Itt volt a karcagi birkapörkölt mint hungarikum, húsleves, slambuc, székelypáposzta melyből igény szerint fogyaszthattak a látogatók. Ebéd után lovas harci bemutatókkal szórakoztatták a közönséget. Mi Jászberényből külön busszal mentünk és délután 5 óra körül értünk haza.

Nagy Albert
Jászkapitány

Régen volt – hogy is volt?

Cirokseprű készítése

Vannak régi mesterségek, melyeket sajnos ma már csak kevesen ismernek, még kevesebben gyakorolnak. Ilyen a cirokseprű készítése is, amiről talán nem is gondolnánk, milyen gondos munkát, türelmet és kezűgyességet igényel. Bata Feri bácsi rendszeres bemutatóiból szerencsére megismerhetjük a seprűkötés egyik fajtáját. Van azonban egy másik módja, amikor a seprű nyele is cirokból készül. Turóczi József a Bocskai utcában már húsz éve készíti a kisebb-nagyobb méretű igényes kivitelű, kiállításra is alkalmas seprűket. Arra kértük, mondja el, hogyan készülnek ezek az szébbnél szébb „alkotások”. Turóczi József szívesen osztotta meg a műhelytitkokat, abban a reményben, hogy talán lesznek majd követői.

„A seprűkötéshez szükséges eszközöket édesapámtól örököltam. Sok seprűt készítettem, és már gyerekkoromban figyeltem, majd megtanultam tőle ezt a mesterséget. 1990 előtt csak egy-két seprűt készítettem, de azt követően több cirkot vetettünk, több volt az alapanyag, és 20-30 seprű is készült egy évben. Elmondhatom, hogy összesen körülbelül négyszáz seprűt készítettem eddig, ezek közül a legkisebb 30 centis, a leghosszabb pedig egyméteres volt. Nem gazdagodtam meg a seprűkészítésből, hiszen szinte mindent elajándékozom, de raktáron is van jó néhány. Mindenesetre az eltelt húsz év alatt nem kellett seprűt vennünk. Nagyon megszerettem ezt a foglalatosságot, jó téli időtöltést jelent számomra, és amikor hozzáfogok, alig akarom abbahagyni. Van, amikor egy nap három seprű is elkészül.

A cirokseprű két legfontosabb alkotóeleme a rövidkalású cirok és a sárga fűzfavessző. Bár a seprűkötés téli elfoglaltság, a vele való foglalatosság már tavasszal elkezdődik. A kukorica vetésével egy időben kell elvetni a cirokmagot, és ősszel, a kukoricatörés idején vágjuk le a cirok föld fölötti szárát. Ezután egyenként leszaggatjuk róla a hosszú leveleket, majd kévkébe kötjük a cirkot, és felakasztyuk egy fára a kalással lefelé. Két-három hétig marad így, aminek az a célja, hogy a kalások szépen kiegyenesedjenek. Utána egy

A rövid kalású cirok termése piros színű

asztalon lévő széles deszkán a kalászokból a magot lekaparjuk - én téhénvakaróval szoktam -, a mag rendszerint a tyúkocok elesége lesz. Majd a cirok szárát késsel tisztára kaparjuk, és kisebb kévkébe kötjük. Ezután száraz helyen még körülbelül egy hónapig szárad. Decemberben folytatódik a munka, ekkorra a cirok megszárad. Amikor a sárga fűzfavessző a levelét elhullatja, levágjuk a vesszőt, aminek fontos szerepe van a seprű készítésénél. Én általában három méretre szoktam vágni a vesszőket, ezek szükségesek a cirok összefogásához.

A megszáradt cirokból három bábút (kisebb csomót) készítünk, ez minden méretű seprűnél állandó, vagyis 3 bábuból készül egy-egy seprű.

A fűzfavesszőt egy erre a célra készült hasító fával háromfelé hasítom, és talán

furcsán hangzik, de a fogammal kihúszom a vessző puha belsejét, ugyanis érzékelni kell, milyen mélységben vágjuk ki a vessző belsejét. Valamikor ezt a belet fidibusznak hívták. Az idősök kb. 20 cm-es darabokra metélték, megszáritották, és a kemence vagy a sparhelt tűzéből ezzel gyújtották meg a cigarettát, pipát vagy a lámpát.

A bábuban egy kötél segítségével, a lábam feszítésével tömörítem a cirkot, és úgy tekerem rá a vesszőt, hogy elég szoros legyen. Utána a középső bábuba egy fűzfavesszőt szúrok, hogy tartása legyen a seprűnek. A seprű szárát alkotó cirokból annyit metélek ki, hogy vékonyabb, kézbe fogható legyen a seprű nyele.

A seprűkészítés eszközei

A három „bábu” vesszővel összefogva

A három bábut kötéllel tömörítem egybe, majd egy vas szűrőeszközzel összeszúrom, és így rögzítem. A vasat kihúзва a kalász felőli rész felől indulva 10-15 cm-enként 3-6 soros vesszőből szorítót tekerek a seprű nyelére, a hosszától függően. Ezután éles késsel a cirkok végét levágom, végül a három bábut a kalász felőli oldalán hasított vesszővel összekötöm. Utolsó mozzanatként leteszem a betonra, és a cipő talpával lábbal szétapósom, hogy a cirok széltapuljon. Ezután pedig átadom a feleségemnek használatra...

Úgy tudom, hogy a seprűkészítésnek ez a módja ma már nagyon ritka. Jó lenne, ha nem halna ki ez a mesterség, ezért ha valakinek van kedve megtanulni, szívesen megmutatom, hogyan készül ez a fajta cirokseprű. Tudok adni a cirokmagból és a sárga fűzfavesszőből is, ami nagyon könnyen szaporítható. Jó lenne, ha megmaradna ez a szép és hasznos foglalatosság, és folytatnák a fiatalabbak is."

Lejegyezte: Papp Izabella

Turóczy József néhány szép alkotásával

RENDELŐI HÍREK

Tisztelt Betegeink!

2014. október elsejétől körzetünkben a jobb betegellátás érdekében változásokat vezetünk be.

Nem akut betegség esetén csak előjegyzésre fogadjuk a betegeket. *(Pl. Zárójelentés bemutatása, 3 napnál régebben fennálló panaszok ellátása, szakorvosi leletek bemutatása, NRSZH és fogyatékosági igényléshez beutalók kiállítás.)*

Akut betegek ellátására a rendelési idő alatt 1 óra áll rendelkezésre, erre időpont nélkül lehet jelentkezni. *(Pl. torokfájás, láz, derékfájás, hasi fájdalom stb.)*

Az **előjegyzésre időpontot** személyesen és vonalas telefonon lehet kérni a nővértől rendelési időben, a rendelőben. Az előjegyzési napló a rendelő helyiségében van, máshol nem áll módunkban időpontot adni.

Sürgős hívásra a mobil telefonszámot részesítsék előnyben, mert azt a készenlétben álló orvos veszi fel. Ezen időpontot nem lehet kérni.

Életveszély esetén természetesen továbbra is bármikor rendelkezésre állunk.

A receptírás a rendelés egy kijelölt órájában zajlik, mert a többi időben a nővérnek is segédkeznie kell a betegellátásban.

A rendelési időpontok nem változnak!

A rendelő telefonszáma: 06-57-460-021

Sürgősségi mobiltelefon 8-16 óráig: 06-20-5374858

Központi ügyelet 16-08 óráig: 06-57-458-404

Hétfő

Rendelési időpontok

8.00-12.00

8.00-9.00 receptírás

9.00-10.00 akut beteg ellátása

10.00-12.00 időpontos betegek ellátása

Kedd

12.00-16.00

12.00-13.00 receptírás

13.00-14.00 akut beteg ellátása

14.00-16.00 időpontos betegek ellátása

Szerda

8.00-12.00

8.00-9.00 receptírás

9.00-10.00 akut beteg ellátása

10.00-12.00 időpontos betegek ellátása

Csütörtök

13.00-17.00

13.00-14.00 receptírás

14.00-15.00 akut beteg ellátása

15.00-17.00 időpontos betegek ellátása

(elsősorban dolgozó betegeink részére)

Péntek

♦ Páros hét 8.00-12.00

8.00-9.00 receptírás

9.00-10.00 akut beteg ellátása

10.00-12.00 időpontos betegek ellátása

♦ Páratlan hét 12.00-16.00

12.00-13.00 receptírás

13.00-14.00 akut beteg ellátása

14.00-16.00 időpontos betegek ellátása

EZERNYI ÖLTÉSSSEL

2012-ben az adventi ünnepség résztvevői is megcsodálhatták Petróczi Lászlóné Klárka különlegesen szép alkotását, amely a Szent Családot, a boldogházi templom védőszentjét ábrázolja. Klárka a nagyméretű, sok ezernyi öltéssel készült képet a boldogházi egyháznak ajándékozta. Ez alkalommal vele beszélgettünk ennek történetéről és szép hobbijának örömeiről.

„Az ember hagyjon maga után valamit...”

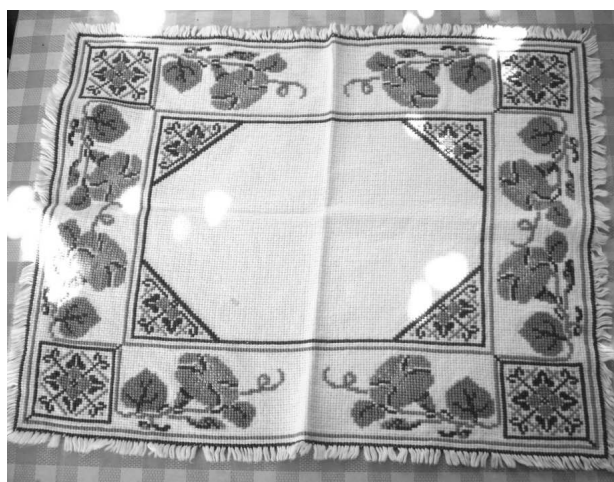
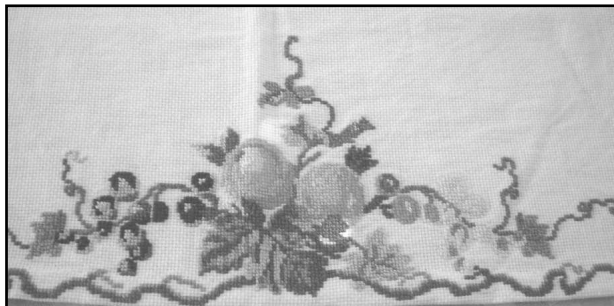
Klárka első kézimunkája 5-6 éves korában készült. Édesanyja nagyon szeretett kézimunkázni, annak minden formáját ismerte. Egyik alkalommal fehér lepedőre egy mókust rajzolt, amit Klárka akkor még bizonytalan, kusza öltésekkel varrt ki. Bár mindig érdekelt ez a tevékenység, sokáig inkább csak elméletben foglalkozott vele, ami a *Fürge újak* című kézimunka újság szenvedélyes gyűjtését, olvasását jelentette. Valójában az újságból tanulta meg a keresztszemes hímzést és a gobelinkészítést

is.

Hosszú évek teltek el, míg az első – illetve ha a mókust is beleszámítjuk, második – képe elkészült, amely őszi tájban egy hidat ábrázolt.

Klárka sosem előre megrajzolt, megfestett minta alapján dolgozik. Azt tartja igazi kihívásnak, amikor egy fehér anyagon a keze nyomán megjelennek a minták, s lassan képpé formálódnak. Ez jelenti számára az alkotás örömét. Elárulta a műhelytitkot is: csak az első sort kell pontosan felvarrni, a többi már „adja magát”.

Nagy érdeklődéssel hallgattam a *Szent Család* című gobelin elkészültének nem mindennapi történetét. Klárka fiatalon postán dolgozott, s a *Fürge újak* című lapban látott egy képet, ami olyan hatással volt rá, hogy örökre megragadt a szívében és az emlékezetében. A kép a Szent Családot ábrázolta, a fentről rájuk sugárzó isteni fényvel. Klárka már akkor pontosan érezte, hogy egyszer még dolgoz lesz ezzel a képpel. Sok-sok év telt el, s néhány évvel ezelőtt kedvenc újságjában ismét meglátta ezt a képet. Tudta, hogy ez nem lehet véletlen. Hozzáfogott a varráshoz, de egy pillanatig sem gondolt arra, hogy magának készíti. Az ötvenféle színből készült

nagyméretű munka igazi kihívás volt számára, és természetesen ez sem előnyomott minta alapján készült. Egymás után varrta a sorokat, míg végül teljes szépségében kirajzolódott az egykor annyira megcsodált szentkép. Ami még különös a történetben, Klárka egész idő alatt nem is gondolt arra, hogy a boldogházi templomot a Szent Család tiszteletére szentelték fel, ez mintegy ráadás volt, amikor tudatosult benne. Nagy boldogságot jelentett számára, amikor elkészült a munka, és élete szép élménye marad, amikor átadhatta Ervin atyának.

Klárka igazi szenvedélye a keresztszemes hímzés. Előfordul, hogy fél éjszakán át dolgozik egy-egy képpel. Azt mondja, minél nehezebb, annál jobb, annál inkább leköti a figyelmét, és annál nagyobb az öröm, amikor elkészül. A legtöbb munkáját már előre elajándékozta, vagy „megrendelésre” készül a családtagok, rokonok számára, de jut ajándékként a kedves ismerősöknek is.

Sok terve, sok elképzelése van, és folyamatosan érkeznek az új kívánságok is. Idősebb lánya, Klárka legutóbb egy piros londoni buszt ábrázoló képet kért tőle, kis unokájának, Pistikének hamarosan egy lovas kép készül majd. A nagy álom pedig a londoni Tower híd esti fényben. Nagy dolog lenne az élettől, ha azt ki tudnám varrni! – mondja Klárka.

Kívánjuk, hogy így legyen, és még nagyon sok szép alkotás készüljön a maga és szerettei örömeire. Számomra különleges élményt jelentett ez a találkozás, jó érzés volt hallgatni Klárkát, látni a lelkesedését, ahogyan kedves hobbijáról s a hozzá fűződő történetekről beszélt. A kérdésre pedig, hogy miért is fontos számára a kézimunka, egy rövid mondattal talán mindannyiunk, nem is mindig tudatos kívánságát fogalmazta meg: - Az ember hagyjon maga után valamit ...

Papp Izabella

„KIMEGYEK A DOBERDÓI HARCTÉRRÉ...”

Jászságiak az első világháborúban – Kiállítás a Jász Múzeumban

Ebben az évben az egész országban az első világháború kitörésének száz éves évfordulójára emlékeznek. Kiállítások, emlékünnepek sora idézi fel a Nagy Háború történetét, emlékezve a hősekre, akik közül sokan ma is jeltelen sírokban, távoli országokban alusszák örök álmukat. A Jász Múzeumban július 31-én ünnepélyes külsőségek között nyílt meg az a színvonalas kiállítás, amely méltó módon állít emléket a háború résztvevőinek, áldozatainak, a korabeli jászsági embereknek. A kiállítást Besenyi Vendel ajánlotta az érdeklődők figyelmébe. A következőkben az ünnepi beszédét közöljük, néhány kisebb kihagyással. A fotókat a kiállítás képeiből válogattuk.

„A Hazáért hősi halált halt katonák leszármazottai és hozzátartozói!
Tisztelt Hallgatóság!

Egy kiállítás megnyitására jöttünk ma össze. 100 évvel ezelőtt eseményekre emlékezünk, melyek megváltoztatták a történelem folyamatát. Egyes történészek szerint 1914. június 28-án véget ért a XIX. század, vége lett egy hosszú, háborúmentes időszaknak – hazánk történetében pedig a boldog békeidőnek –, és elkezdődött a nagyon sok emberáldozatot követelő véres XX. század. Előbb egy négy évig tartó Nagy Háborúval, majd hét évig tartó nagy világháborúval, s azóta is kisebb nagyobb helyi háborúkkal, konfliktusokkal. Az emberiség mérhetetlenül sokat szenvedett és mérhetetlenül sokan pusztultak el értelmetlenül a XX. század folyamán. Fölvetődik a kérdés: mi vezetett ide?

A XIX. század fordulóját a világpolitikai helyzetet a nagyhatalmak egymással szembeni ellentéte határozta meg, és súlyos ellentétek terhelték az egyes országok viszonyait is. A viszályok nyomán már valójában minden környező ország háborút akart, s ehhez várták a kipattanó szikrát. Ez a szikra 1914. június 28-án villant, amikor Szarajevóban megölték az osztrák-magyar trónörökösét és feleségét. S a szikra egy hónap múlva lángra lobbanva elborította a világot. A békés rendezésre elkezdődtek ugyan a tárgyalások, de az európai politika meghatározó személyiségei – gróf Tisza István, Magyarország miniszterelnöke kivételével – mindannyian háborút akartak. 1914. július 28-án elkezdődött a háború a gyors

győzelem reményében, amely azonban a tervezett néhány hónap helyett négy éves háborúvá vált, s Nagy Háborúként vonult be a történetírásba.

Európa négy évig lángokban állt, a harcokban 33 ország több mint 67 millió katonája vett részt. Megrendítően nagy embervesztés, összesen 9.447.000 halott és 18.194.000 sebesült volt a szomorú mérleg. A történelmi Magyarország vesztesége 531 000 halott, 1.420.000 sebesült és 1.492.000 hadifogoly volt. Szűkebb hazánkból, a Jászságból mintegy 3500-4000 fő halt hősi halált, Jászberény embervesztése az eddigi ismeretek szerint 774 fő volt. Közöttük voltak boldogházi katonák is, hiszen akkor még közös közigazgatáshoz tartozott későbbi községünk. A jászsági katonák nagyobb számban a magyar királyi 29. gyalogezredben, a császári és királyi 68-as közös gyalogezredben és a 13. császári és királyi közös huszárezredben, kisebb számban más alakulatoknál is szolgáltak.

A mozgósítást 1914. július 26-án rendelték el. A 29-eseknek Jászberénybe, a 68-asoknak pedig Szolnokra kellett bevonulniuk. A szolnokiakat már augusztus 1-jén útnak indították a szerb frontra. A jászberényieket augusztus 4-én meghatározó ünnepség keretében búcsúztatták el a főtéren. Augusztus 7-én hagyták el a jászberényi laktanyát, s indultak a szerb frontra. Jászsági honvédeink jelen voltak a szerb, a orosz, a román és az olasz hadszíntereken. Ezek a katonák mindanny-

nyian megállták a helyüket, hősiiesen harcoltak. A monarchia hadseregén belül a jászok egységei vakmerőségben, hősiességben és helytállásban a legjobbak közé tartoztak. A háború szenvedő szereplői voltak, parancsot teljesítettek, s közben – ha kellett – életüket áldozták. Amikor reszketett a levegő, amikor rengett a föld, amikor az orosz síkság porhanyós földjét gránátok szántották, amikor hasadoztak a doberdói sziklák, amikor az erdők fedezékét nyújtó fái halomra dőltek, ott állt rendületlenül a jász katona, a jász magyar katona. Heteken, hónapokon át, éveken keresztül harcolt, zokszó nélkül tűrt. A jász katona mindig tudta a feladatát és kötelességét, s azt mindig teljesítette. Ezek a katonák végigharcolták a háborút, s ha megsebesültek, vagy betegek lettek, gyógyulás után vissza kellett térniük a frontra. Ha pedig hadifogságba kerültek, hazatérésük után három hónap szabadságot kaptak, az alatt együtt lehettek a családjukkal, utána azonban visszavezényelték őket a harctérre, s folytatódott számukra a háború annak minden borzalmával, kegyetlenségével. A korabeli kiadványok így jellemezték jász őseinket:

„Honnan veszi ez az egyszerű lélek az erőt ahhoz, hogy elfelejtsen mindent, ami szívének kedves, ami ránézve értékes, szép: az anya jószágos zsörtölődését, a feleség szelíd, jóleső mosolygását, a gyerek kedves gügyögését, a falu méla estharangját, aranykalászkok ringó tengerét, gulyák kolompját, az aratók vidám dalát, az otthon édes melegét. Ki tanította arra, hogy neki nagy, lélekemelő feladata a közért, mindenkiért harcolni és elesni.” – olvashatjuk a 68-as jász-kun gyalogezredről. A 29-es honvéd gyalogezredről pedig így írnak: *„Nemesek voltak a küzdelemben, felülemelkedők a tengeri szenvedésen, megpróbáltatáson, ragyogó példaképei az önzetlen hazafiúi kötelességteljesítésnek és önfeláldozásnak, és igazán nagyok, magyarok, honvédek voltak a halálban.”*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A Jász Múzeum ezzel a kiállítással emlékezik és állít emléket a jászok katonáinak, akik hősiességükkel példát adtak a jelen és jövő nemzedék számára. [...] A kiállítást tanulmányozva keresztmetszetet kaphatunk a boldog békeidőkről, majd a mozgósításról és a behívásokról. Bármilyen furcsa is a mai ember számára, a behívottak örömmel, lelkesen mentek a háborúba, hiszen a korabeli propaganda nyomán rövid kis kiruccanásnak tartották, kis kikapcsolódásnak a mindennapi élet taposómalmából.

Külön szívfoltja a kiállításnak a Nagy Háború jelvényeinek és kitüntetéseinek gyűjteménye. Meghatóak a katonák családjukhoz írott levelei, a családi fényképek, a fronton, fegyverropogás szüneteiben vagy a hadifogolytáborban készült emléktárgyak. Láthatunk jász viseletbe öltözött vöröskeresz-

tes ápolónőket is. Jászberényben, Jászapátin, Jászárokszálláson és Jásziskéren vöröskeresztes hadikórházak működtek, melyekben a fronton megsebesült katonákat ápolták, gyógyították. Jászberény temetőiben 135 első világháborús katona alussza örök álmát, ők Jászberény kórházaiban haltak meg. A kiállításon látható lövészárkok és fedezet szimbolizálja a háború állóháborúvá válását, s láthatjuk a katonák mindennapi eszközeit is.

Számomra a kiállítás legmegrendítőbb része az első világháborús emlékművek fényképeinek látványa. A háború után a 15 akkori jász település ezekkel az emlékművekkel adózott elesett fiai emlékének. Ezek az emlékművek köbe vésett fájdalmak. Számos családnak mélységes gyászt jelentenek, arra emlékeztetik őket, hogy akit szerettek, a háború kegyetlensége elragadta tőlük, oda dobván őket az idő előtti értelmetlen halálba.

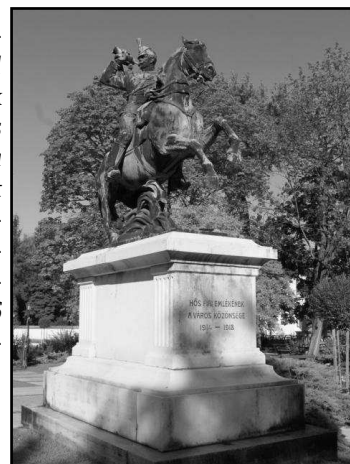
A háborúnak akkor van vége, ha a halottakat eltemetik. Ezek a családok nem lehettek jelen szeretteik temetésén. A hozzátartozók így az emlékműveknél tudták elsimítani halottaikat, rájuk emlékezve gyertyát gyújtottak, virágot helyeztek a szobor talapzatára. Az emlékművek közül kiemelkedik a jásziskéri és jászberényi első világháborús emlékmű, melyek Magyarország legszebb hősi emlékművei közé tartoznak. Tisztelt Jelenlévők!

E gondolatok jegyében ajánlom ezt a kiállítást valamennyiük figyelmébe. Köszönjük a kiállítást dr. Bathó Edit igazgató asszonynak, Farkas Kristóf Vince történésznek, Bugyi Gábornak és Kókai Magdolnának, valamint Asztalos György és Sisa István művészeti kivitelezőknek és a Jász Múzeum valamennyi munkatársának.

Végezetül engedjék meg, hogy a jászberényi első világháborús emlékművön olvasható, és a hagyomány szerint gróf Apponyi Alberttől származó méltatással zárom mondandóm:

*„Nem haltak ők hiába.
A hazaszeretet mártírjainak vére
igazságért kiált az égbe
és az imát Isten meghallgatja.”*

Besenyi Vendel ünnepi beszéde nyomán is jó szívvel ajánljuk Kedves Olvasóink figyelmébe a színvonalas kiállítást, ami bizonyára maradandó élményt jelent felnőttek és iskolások számára egyaránt. A kiállítás megtekinthető a Jász Múzeumban keddtől péntekig 9-16 óráig, szombat-vasárnap 9-13 óra között.

A jászberényi I. világháborús emlékmű

Papp Izabella

Dr. Frajka Félix¹

Boldogházai emlékeim

Az általános iskolát Boldogházán kezdtem Vénusz Mária tanítónő vezetésével. Vitárus Endre volt az igazgatóm. Akkor még palatábla, palavessző, valódi szivacs, egy olvasókönyv és egy hittankönyv volt az iskolatáskánkban. Mégis megtanultunk írni, olvasni, számolni, s megtanultuk az egyszeregyet is. A katedrán ott volt a nevelési segédeszköz: a nadrágot, szoknyát kiporoló nádpálca.

Édesapám Kisbélencen (Nyitra melletti vasútállomás) kezdte vasúti szolgálatát. Az I. világháború befejeztével magyarságuk miatt a szlovákok bepakolták a családot egy vagonba. S vagonlakók lettek egy ideig Boldogházán, majd szolgálati lakásként megkapták a Jászberény felé eső váltóór lakását. Szüleim szorgos munkájának köszönhetően volt itt minden. Istálló tehennel, ólak disznókkal, baromfikkal, kacsákkal, harminc család méh, műhely, fészter, használható baromfiutató, kacsautató, kukoricagóré, szépen gondozott virágoskert, édesapám által készített detektoros, hangszórós rádió – Jász Nagy Kun Szolnok Vármegyében ő volt a nyolcadik rádióelőfizető. – A környék mindig a mi rádióinkat hallgatta. – Szomszéd falvakból rokongyermekek jártak hozzánk vonatot nézni. Szép volt a gyermekkorom.

Egészen 1944. október 15-ig.

Akkor a rádióban

„... *Ismét harcol a magyar,*

Az önvédelem adta kezébe a fegyvert,

S ő bátran elfogadta”

szöveg helyett a **Kormányzó** szózatának a beolvasása következett. „... **egyetlen nép sem köteles magát föláldozni a szövetségi hűség oltárán**”. A harci tevékenységek beszüntetésére, és az ellenséges csapatokkal való kapcsolatfelvételre szólította fel a hadsereget. Majd jött a már március 19-e óta itt tevékenykedő Gestapo, jött a Nyilas Vezér rémuralma, az ország hadszíntérré tétele. S jött egyre gyorsabban egy barbár hadsereg. Mielőtt megérkeztek volna, a német katonák

Boldogházai templom, amikor még jártak templomba.

felrobbantották az állomás rakodópartját, a váltókat, a kereszteződéseket. A pályaudvari épületek elhagyására, ablakok nyitva tartására illetve bedeszkázására szólítottak fel. Mi **Elek**-ék tanyájára mentünk át, amíg tartott a robbantgatás. Ott egy szilánk egy tyúknak a fejét találta el (s nem e sorok íróját), és ott terült el.

1944. november 14.

Újszász felől már napok óta hallatszottak a sztalinorgonák félelmetes hangjai. A vasút és az országút kereszteződésében fölállított légvédelmi ágyúkat aknavetők lövedékeivel pásztázták körül az oroszok. A magyarok pedig gyorsan elhúzták Jánoshida felé az ágyúkat, és értesülésünk szerint estefelé civil ruhákba öltözve ott hagyták az ütegeket.* Mi pedig édesanyánkkal a pincében elkészített fekvőhelyeken aludtunk. Úgy tíz óra tájban egy félelmetes orosz katonai kiabálva lejött. Édesanyám sírt. A katonai pedig átölelte és vigasztalta. „Nye bojsza! Nye bojsza!”, „Miklós Béla” „Miklós Béla”. „Debrecen”. Agyoncsigázottak voltak a katonák, istállóban eloldották a teheneket, és egy sarokba terelték. S ahol férőhely volt, oda lefeküdtek még a trágyás szalmára is. Az udvarban a farakásoknak támasztva hátukat, aludtak. Bent a lakásban a tisztek az ágyaktól kezdve a tűzhely platnijáig mindenütt feküdtek. Másnap reggel édesapám átment a gyümölcsös, illetve méhes kertbe, s látta a tömördek tankot és a szétvert kaptárokból rakott égő tüzeket, amelyek mellett melegedtek a katonák, s majsolták a keretektől kivett mézes viaszt. Őt is megkínálták, de ő könnyes szemmel jött vissza, mondván a 30 család méhből egyetlen család sem maradt meg.

A leharcolt katonák másnap, csatárláncban, vonszolva magukat a vasúti pálya mellett és a szántóföldeken elindultak Jászberény felé, levegőbe eregetve lövéseket.

Hozzánk behúzták a telefonvonalakat. Egy tiszt telepített be, idősebb katonatiszti szolgálójával. Az épület falaira cirill betűs szövegeket írtak fel. Ma sem tudom, hogy mit, de bennünket elkerültek az asszonynépeket megerőszakoló és zabráló katonák. Pár nap múlva jöttek a műszakiak, a vasúti dolgozókkal és civilekkel helyreállították a vágányokat. Ha vágáskor kicsorbult a sín (bevágták ugyanis egy kicsit, majd fölemeltették és ráejtették egy másikra, és ahogy tört, úgy volt jó) azt mondták: nyicsevo ocsiny haraso. S megindultak a katonai szerelvények előbb hadianyagokkal Jászberény felé, majd hadizsákmányokkal Szolnok felé. A magyar vasutasok eleinte csak statisztáltak, illetve mellettük ott volt egy-egy orosz katonanő („barusnya”).

Sokáig őriztek egy zsákmányvonatot, kitolva az

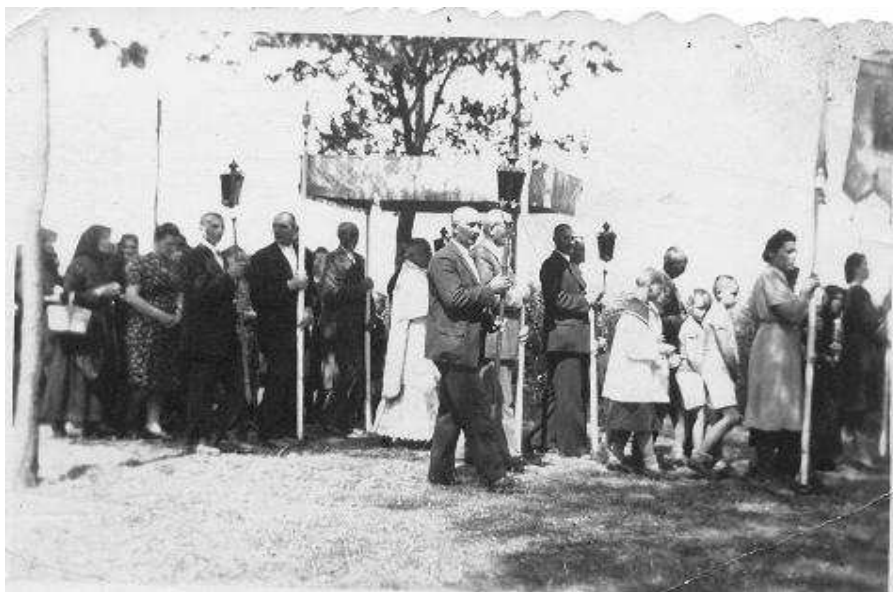

egyik vágányon. Egyik nap, egy szerelvényőrző katona bement a váltóór szobába édesapámhoz, és harci cselekményeit magyarázta. Valószínűleg részeg volt, és egyik cselekedetének bemutatásakor elsütötte a fegyverét, és édesapám térdét találta el. Szerencsére éppen egy vonat haladt át Jászberény felé, amelyet megállítottak, s édesapámat felvették, és beszállították a berényi kórházba. Megműtötték, járóképes lett, de csak bicegve és lassan tudott már járni.

A nagy B-listázások idején nyugdíjazták elképesztően alacsony nyugdíjjal. Ekkor (1946-ban) átköltöztünk Alattyánra. Ekkor édesapám 12 hold földjén kezdett el gazdálkodni, amíg ezt tehetette a T.Sz.Cs.-be történő bekényszerítéséig. Bennünket a 8 testvérből még 6-ot Jászberényben tanítottak tovább. A nagyon rossz közlekedés miatt bentlakó diákokként. A fiúk a ferencesek kollégiumában laktunk, húgunk a zárdában, nővérünk pedig egyik Jászberényi rokonunknál.

Egyébként is, nemcsak családunknak, hanem Boldogházának is szoros kapcsolata volt a jászberényi ferencesekkel. Mivel nem volt önálló plébánia, a 2-ik és 4-ik vasárnap kivételével Jászberényből jártak ki vasárnaponként vonattal a ferences atyák. Úgy hozzánk nőttek ők, mintha rokonaink lettek volna. Misék utáni idejüket a vonat indulásáig családunk körében töltötték, s velünk, gyermekekkel oly nagy szeretettel eljátszadoztak.

Sokak nevét említhetném meg, de közülük elsőnek az ifjúsággal foglalkozó nagyszerű nevelő és kitűnő szónok nevét **Pelbárt atyáét**. **Kiss Szaléz** atyával együtt tartóztatták le őket. A szovjetek kegyetlenül megkínózták őket, Szaléz atyát a gyónási titok áldozataként kivégezték (1946), Pelbárt atya pedig a Finn Karélia-i „gulágon” szenvedett vértanúságot (1948). – A rendszerváltás után, a legfőbb Orosz Bíróság mindkettőjüket rehabilitálta, az ellenük kimondott ítéleteket pedig

Boldogháza, Úrnapi körmenet

semmisnek nyilvánította.

Nagyon népszerű volt a börtönviselt hitvalló rendtársam: **Veres Géza atya** is. Ő erősítette a boldogházaiakban a hitet és a magyarságtudatot is. 1950-ben a szerzetesrendek feloszlatásakor Hatvanból vitték el őt és a rendház valamennyi tagját, miután már ott helyben valamennyiüket véresre verték és megkínózták. Öt év után szabadultak a még életben maradtak.

Sokuk nevét kellene még megemlítenem, így a gyermekeknek bábszínarabokat játszó **Celerin atyát**. Vagy **Ottokár atyát**, aki a harcok után, erős téli időben, nagy hóban gyalog jött le karácsonyra, hogy végre legyen már szentmiséjük és karácsonyuk a boldogházaiaknak is. Hozott magával felszerelést is, mert az oroszok tankjaikat a szép miseruhákkal tisztították.

Az iskola megkezdésekor (1945 februárjában) ő hívott bennünket be Jászberénybe. Befogadott bennünket a kolostorba ellenszolgáltatás nélkül, csak azért, hogy tanulhassunk. Legyenek áldottak az Úrtól mindannyian, az elhunytak pedig nyugodjanak békében.

¹ Született: Jászberény, (Boldogháza) 1930. március 9-én. Jászberényben a Lehel Vezér Gimnáziumban érettségizett 1948. június 24-én. Ferences rendbe lépett 1948. augusztus 18-án. Pappá szentelték 1953. augusztus 23-án Esztergomban. Teológiából doktorált 1956-ban. Az ELTE matematika-fizika szakán tanári diplomát szerzett 1961-ben. Tanított (15 évet) Esztergomban, kollégiumi rektor volt. Szentendrén szintén 15 évet tanított, igazgatóhelyettes volt. A Szent Angéla iskolaalapító igazgatója volt 10 éven át. Majd a Kapisztrán Szent János Templom templomigazgatója 1991-től 2014-ig.

A Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetésben részesült 2001. augusztus 20-án. A Magyar Katolikus Püspöki Kar Szent Gellért érdemérem arany fokozatával tüntette ki 2003. augusztus 31-én. Magyar Köztársaság Érdemrend Lovagkeresztje (2001) Pázmány Péter Katolikus Egyetem: Aranydiploma (2006) Budapest - Főváros II. Kerület Önkormányzata: II. Kerületért Emlékérem 2007. június havában. Temesvári Pelbárt Ferences Gimnázium és Kollégium: Temesvári Pelbárt-díjat kapott 2010 április 24-én. Eötvös Lóránd Tudományegyetem: Aranyoklevelét vette át 2011 októberében. Magyar Katolikus Püspöki Konferencia: Pro Cultura Christiana díjjal tüntette ki 2013. augusztus 25-én. Magyar Érdemrend Tisztikeresztje kitüntetését vette át 2013 augusztus hó 6. napján.

Egyenlő esélyekkel

Több mint 3000 magyarországi település, köztük Jászboldogháza is elkészítette Helyi Esélyegyenlőségi programját. Az ÁROP-1. 1.16-2012-2012-0001 „Esélyegyenlőség-elvű fejlesztéspolitika kapacitásának biztosítása” című kiemelt projekt keretén belül a helyi esélyegyenlőségi programok elkészítésében a Türr István Képző és Kutató Intézet (TKKI), mely az Emberi Erőforrások Minisztériumának (EMNII) felnőttképzési és módszertani háttérintézménye, az önkormányzatok számára mentori szolgáltatás és szakmai képzés formájában nyújtott segítséget. Ezáltal az önkormányzatok országsszerte egységes elvek mentén készítették el programjaikat.

Jászboldogháza: a Helyi Esélyegyenlőségi Programja

Jászboldogháza Község Önkormányzata fontos feladatnak tekinti lakosságuk életminőségének folyamatos javítását, a társadalmi szolidaritás megerősítését, a hátrányos helyzetű csoportok felzárkózási esélyeinek biztosítását. Legfőbb célként a lakosság és az intézmények illetve egyéb szervezetek összefogásának erősítését tűzték ki, ennek szellemében dolgozták ki a dokumentumot

A Helyi Esélyegyenlőségi Programmal kapcsolatban Szűcs Lajos polgármester lapunknak az alábbiakat nyilatkozta:

„A kidolgozott dokumentum segítségével megfogalmazásra kerültek településünk legfőbb problémái: a generációkon átöröklődő mélyszegénység, a gyermekek és nők, valamint a fogyatékkal élők nehéz helyzete, illetve az időskorúak nem megfelelő életkörülményei. A feltárt nehézségekre célcsoportonként különböző intézkedési terveket dolgoztunk ki. Egy olyan komplex program megvalósítását tűztük ki célul, amely a veszélyeztetett célcsoportok tagjaira hívja fel a lakosság figyelmét. A számos intézkedési terv egyike a gyermekvállalás és a betelepülés ösztönzésére, valamint a település népszerősítésére irányul, míg a fogyatékkal élők megsegítésére a közintézményeink akadálymentesítése zajlik.”

Mik azok a Helyi Esélyegyenlőségi Programok?

Az esélyegyenlőség és az egyenlő bánásmód elvének betartása a hazai társadalom jogos elvárása, amelynek megfelelően a TKKI a 321/2011. (XII. 27.) kormányrendeletben foglaltak alapján nyújtott támogatást az ÁROP-1. 1.16-2012-2012-0001 kódszámú projekt keretében. A helyi esélyegyenlőségi programok lokális keretek között tartalmazzák a célcsoportok: mélyszegénységben élők, romák, gyerekek, nők,

idősek, fogyatékkal élők részletes helyzetelemzését. A vizsgálat által megfogalmazásra kerültek a legfőbb problémák. Az önkormányzat a felmerülő nehézségekre — a TKKI közreműködésével — a helyi civil szervezetekkel, egyesületekkel és alapítványokkal együttműködve célcsoportonként különböző intézkedési terveket dolgozott ki, amelyeket öt éven belül megvalósítanak, és amelyeket két évente felülvizsgálunk.

A Türr István Képző és Kutató Intézet

A TKKI fő célkitűzései között szerepel a társadalmi mobilitási folyamatok támogatása, a területi és társadalmi különbségek csökkentésének elősegítése, valamint a szegénységben élők helyzetének javítása. A felzárkózás elősegítéséhez kapcsolódó programok kidolgozásában és megvalósításában meghatározó szerepet tölt be az Intézet. Ma Magyarországon ebben a témában a legkompetensebb szereplők között tartják számon. A projekt keretén belül a TKKI térítésmentes felkészítő képzéseket szervezett az Önkormányzatok közalkalmazottai számára a HEP megírásának elősegítése érdekében.

A projekt részeként 2013. szeptembere és decembere között országsszerte több mint 50 alkalommal rendeztek meg szakmai workshopokat, műhelybeszélgetéseket. A rendezvények lehetőséget teremtettek az esélyegyenlőségi politika alapelveinek és a kapcsolódó intézkedéseknek a megismerésére. Nagy hangsúlyt fektettek az önkormányzatok és az esélyegyenlőséget képviselő civil szervezetek, alapítványok közötti párbeszédre, kiemelve a már elkészült programok során megvalósuló helyi jó gyakorlatokat.

Országos célok

A helyi esélyegyenlőségi programok célkitűzése, hogy Magyarország minden egyes polgára, minden településen, egyenlő társadalmi esélyekkel rendelkezzen, és jogainak érvényesítése közben egyenlő bánásmódban részesüljön. Így történelmi jelentőségű eredmény, hogy a TKKI mentorhálózata segítségével az ország településeinek 95%-a rendelkezik ilyen programmal.

Az egységes elvek mentén kidolgozott programok lehetővé teszik, hogy országosan is nyomon követhető legyen a célcsoportok helyzetének változása, így a lokálisan elért eredmények hozzájárulnak az országos projekt sikeréhez.

A projekttel kapcsolatban további információkat a www.esely.tkki.hu-n olvashatnak.

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink figyelmébe ajánljuk, hogy a következő lapszámunkhoz a kéziratokat és a fotókat **2014. október 20-ig** kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.

A beküldött írások változtatásának jogát -terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.

E-mail: faluujsag@jaszboldoghaza.hu

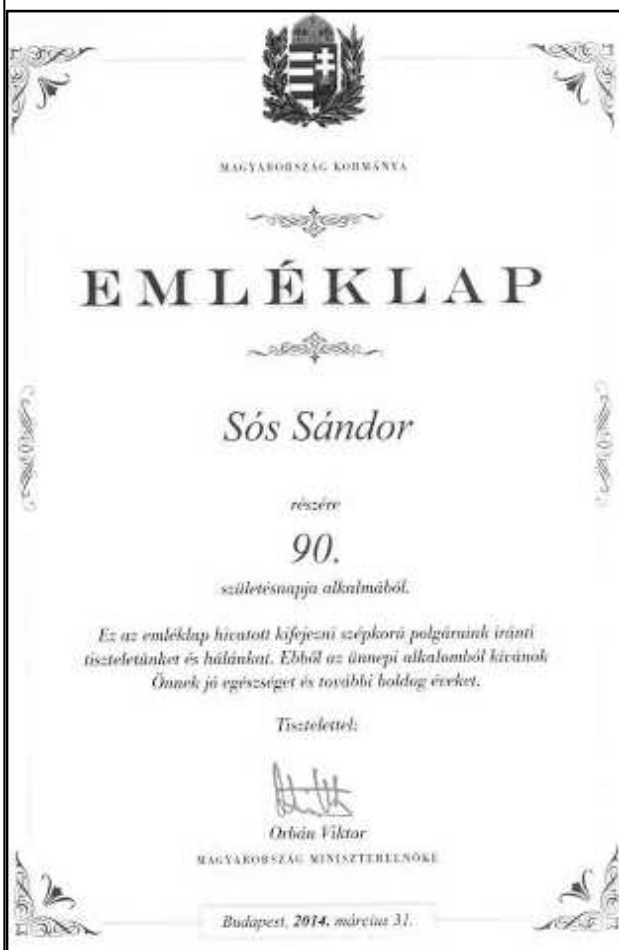
Velünk történt ...

Születésnap i köszöntő

Édesapánk, Sós Sándor 2014. március 31-én töltötte be 90. életévét. Sajnos, a születésnapját megelőző hetekben kórházba került. A kerek évforduló alkalmából a kórházi ágyán köszöntöttük az Évike által sültt tortával és az emléklappal, melyen Magyarország Kormányának üdvözlöte és jókívánsága állt.

Hálásan köszönjük édesapánknak az értünk tett fáradságos munkáját! Isten éltesse még sokáig erőben, egészségben, békességben családuuk körében!

Sós Ferenc és Sós Sándor

„LEVÉLÍRÓK” KIÁLLÍTÁSÁN JÁRTUNK

Aki ismeri Berkó Fejes Györgyit, tudja, hogy milyen sokoldalú, mennyi minden érdekli. Azt talán kevesebben tudják, hogy rendszeresen ír verseket és prózai műveket is.

Szolnok Napja alkalmából a szolnoki „Sziluett” Művészeti és Alkotói Egyesület különleges kiállítást készített, melyen festmények, rajzok, préselt levelek, versek különleges montázsait láthattuk. A kiállítás megnyitóján az alkotók egy Szolnokhoz kötődő versüket adták elő. Nagy öröm volt hallani Györgyi előadásában Szolnokhoz fűződő emlékeinek, élményeinek versbe foglalt előadását. A kiállításon pedig három verse szerepel különleges környezetben, egy-egy részlete préselt levélre írva.

A „Levélirok” című kiállítás Szolnokon a Hild Viktor Könyvtárban (Karczag László u. 2.) 2014. szeptember 22-ig megtekinthető.

Györgyinek sok szeretettel gratulálunk, és további sikereket kívánunk!

Berkó Fejes Györgyi a kiállításon, egyik versével

Yoko Retro Strandparty

Idén nyáron három alkalommal próbáltuk fellendíteni a Jászboldogházi Strandfürdő éjszakai életét havonta egy, fürdőzéssel egybekötött Retro bulival. Az első alkalommal mindenki nagyon izgult, hogy vajon mennyien jönnek majd el. Kellemes meglepetésként ért minket, hogy több mint 400 ember látogatott el a rendezvényünkre. Szerencsére mindhárom alkalommal remek időjárásunk volt. A hangulat nagyon jó volt, nagyon sokan fürödtek és táncoltak egyaránt.

A remek kis büfének nagy létszámmal és felkészülten várta a vendégeket, és próbálta mindenki étel-ital igényét kielégíteni.

Az idén elkészült térkövezésnek, az újra festett konténer büfének és a sok napernyős kiülőkének köszönhetően mindenki beach-es hangulatban érezhette magát a medencék mellett.

Yoko nagyszerű zenékkal kápráztatta el a közönséget, minden kívánságot próbált teljesíteni, így nagyon változatos zenei világ tárulhatott elének.

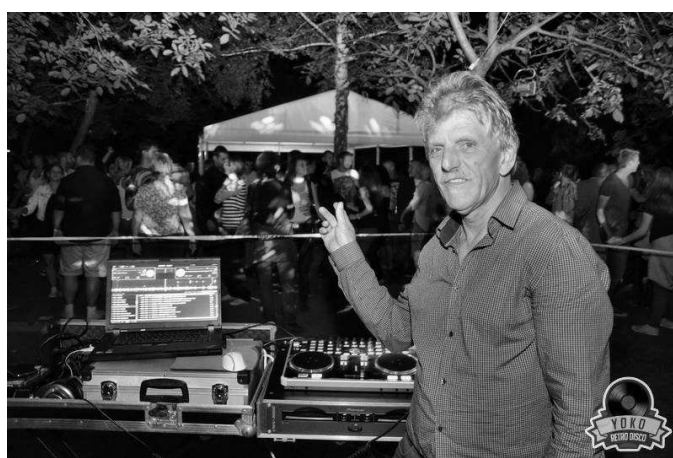
A biztonságunkról a Polgárőr Egyesület és az RSZT Security gondoskodott, akik nagy odaadással végezték munkájukat.

A nagy sikerre való tekintettel jövőre folytatjuk, és várunk mindenkit szeretettel!

írta: Sós Boglárka

Foto: Babinyecz J.

Leader tábor

Mit is jelent a leader szó pontosan?

Jelentése: Közösségi kezdeményezés gazdasági, társadalmi és környezeti problémák helyi megoldásával segíti elő a fenntartható fejlődést Európa vidéki területein.

Július 21-től 27-ig zajlott le a pályázat útján megrendezésre kerülő gyerektábor. Az előzőhöz hasonlóan a Jászboldogházi Strandfürdő területén szerveztük meg. A táborozó gyerekek a Mátyás Király Általános Iskolából jöttek. Ismét változatos programokkal vártuk a résztvevő gyerekeket.

Meglátogattuk a tápiószelei Növénydiverzitás Központot (volt Agrobotanikai Intézet), ahol bepillanthattunk a Pannon Magban Európai Unió Projektbe. Ennek célja az, hogy a magyarországi vadon élő és kultúrnövények magjait begyűjtsék, és azt biztonságos helyen a jövő generációja számára tárolják.

Buszos kirándulást tettünk az Újszilvási Napelem farmra, ahol Hegyesi József előadást tartott a park működéséről.

Másik nap elmentünk a jánoshidai Szennyvíztisztító telepre, az ott dolgozók körbevezettek minket, és mindenki megcsodálhatta ezt a körforgást.

Látogatást tettünk a Jászapáti mellett elhelyezkedő Regio-Kom Térségi Kommunális Szolgáltató Kft. hulladéklerakó

telepére, ahol megnéztük, hova kerül a szemetünk, illetve melyik részét hogyan hasznosítják újra.

A szakmai kirándulások után utunk a Jászberényi Állat és Növénykertbe vezetett, ahol a gyerekek az állatkert minden kis részét felfedezhették és bebarangolhatták.

Több biciklitúránk is volt a jászboldogházi határban. Egyik alkalommal a túrát egybekötöttük egy méhészbemutatóval, amit Takács László méhész tartott. Megnézhették egy méhcsalád felépítését, életét. A bemutató után a gyerekek többféle mézet kóstolhattak és lépesmézet is.

A biciklitúra után néhány nyugdíjas néni és Gyuri bácsi a Tájház udvarán kenyérlángossal kedveskedett a megfáradt gyerekeknek.

Mindennap volt szakmai vagy játékos előadás, melyet válogatott előadók tartottak.

A szabadprogramok nagy része strandolásból és sportjátékokból állt.

Az utolsó estét egy nyársalással egybekötött tábortűzzel zártuk.

írta: Sós Boglárka, Szendrei Péter

Egy kis méhészkedés Takács Lászlóval

A szennyvíztisztítónál

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYAEurópai Unió
Európai Regionális
Fejlesztési Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

SZÉCHENYI 2020

2014. szeptember 9.

SAJTÓKÖZLEMÉNY

Egészségház fejlesztése Jászboldogházán

2013-ban a Jászboldogháza Község Önkormányzata pályázatot nyújtott be és támogatást nyert az egészségház épületének infrastrukturális felújítására és a rendelkezéshez szükséges irodai és egyéb eszközök beszerzésére 43,328. millió Ft. értékben.

Az Új Széchenyi Terv Észak Alföldi Operatív Program (ÉAOP-4.1.2/A-12-2013-0087) kódszámú pályázatán keresztül a jászboldogházi egészségház nem csupán külsejében, hanem energetikájában is megújult. A fejlesztés fontos hiánypótlása volt a község közzolgálati intézményhálózatának. Az épület eddigi funkciói megmaradtak, de az egészségügyi ellátáshoz kapcsolódó háziorvosi, védőnői és fogorvosi rendelő és ezek kiszolgáló helyiségei megújultak. A közel 60 éves épületben az állagmegóvácson kívül jelentősebb rekonstrukció nem tudott megvalósulni az utóbbi időben, ezért szükséges volt egy átfogó fejlesztésre. A Rákóczi utcai egészségházon a projekt eredményeként az ingatlan homlokzati hőszigetelése, nyílászáróinak cseréje, villamossága, gépészete került felújításra. Amellett, hogy az épület a beruházásnak köszönhetően ma már esztétikusabb külsővel rendelkezik fontos szempont, hogy a környezettudatos gondolkodás és a fenntartható fejlődés jegyében sokkal gazdaságosabban lehet működtetni az egészségházat. Ehhez nagyban hozzájárul a megújuló energiahasznosító berendezések közé tartozó napelemek telepítése is, amely a rendelő elektromos áram előállításához járul hozzá környezetkímélő módon. Emellett az épület akadálymentessé is vált, amely nem csupán az új parkolókkal való megközelítést, hanem a külső-belső közlekedést és tájékozódást is magában foglalja.

A pályázattal a helyi önkormányzat átfogó célja volt az egyes főbb alapellátási szolgáltatások (háziorvosi-, fogorvosi-, védőnői szolgálat) helyet adó ingatlan infrastruktúrájának (eszköz, épület) korszerűsítése, vonzóvá tétele, a munkafeltételek minőségének javításával, figyelembe véve a környezettudatos gondolkodásmódot.

„A projekt a Széchenyi 2020 program keretében valósul meg.”

A projektről bővebb információt a www.jaszboldoghaza.hu weboldalon olvashatnak.

Könyvtári Hírek

A könyvtár hétfőtől péntekig

délelőtt: 7.30-8.00 óráig;

délután: 12.30-16.00 óráig van nyitva.

**Könyvtárunk ebben az évben is csatlakozik
az Országos Könyvtári Napok rendezvénysorozathoz.**

A részletes programot később plakáton hirdetjük.

Folyamatosan érkező új könyvekkel várom az Olvasókat!

Pappné Turóczi Henrietta
könyvtáros

TÜZIFÁJÁT MOST VEGYE MEG!

Méretre vágva, és kályhakészre hasítva

Bükk hasítva, kályhakészen 2700 Ft/mázsa

Akác hasítva, kályhakészen 2800 Ft/mázsa

A tűzifára 5-10 napos kiszállítást vállalunk

Darabos pormentes diószén 3800 Ft/mázsa (szeptembertől kapható)

Kínálatunk:

Szürke térkő: 1900 Ft/m²-től Kerti szegély: 500 Ft/m-től

Homlokzati hőszigetelő rendszer, világos színű nemes vakolattal számolva : 1700 Ft /m²

Vasanyag,zártszelvény 40x40x2: **3800 Ft**

Térháló 10m²: **4500 Ft**

Tetőléc: **100 Ft/m**

Deszka: 10, 12, 15cm széles **620 Ft/darabtól**

Zsalukő: **250 Ft-tól**

Mész, mészpótló, alapozók. 1 L: **2000 Ft**

Szóródó áru (sóder, homok, kavics)

Zsákos anyag (beton, vakolat, Padlopon, ragasztók)

Szegélyek, szalagok, hálók

Fűrészáru, **62000 Ft/m³**

I. osztályú borovi lambéria : **1800/m²**

Faanyagok méretre vágása, gyalulása, pácolása

Téglák km: **65 Ft/db.**

Szeg, csavar **2200 Ft/ doboz**

Tetőfóliák, üvegszövet

OSB lapok 6 mm-es **3000 Ft/ tábla**

Kéménytégla, fedlap és ajtó

Oromszegély, falszegély, vápalemez

Megrendelheti áruját telefonon: 06-53-383085, ill. 06-20-6132093

**Ha telefonon nem vagyunk utolérhetőek, kérjük pár perc elteltével ismétlje meg a hívást,
mert az udvaron tartózkodunk.**

NYITVA TARTÁS: hétfőtől-péntekig.: 7- 15 óráig

szombaton.: 7-12 óráig

Személyesen:Táncsics M. út 62. szám alatti telepünkön.

(Tápiószelei úton,közvetlenül a temető előtt.)

Gólyahír

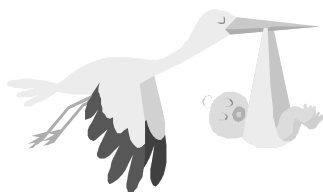
„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága.
Szeressetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagyok, pici kincs, de ember!”

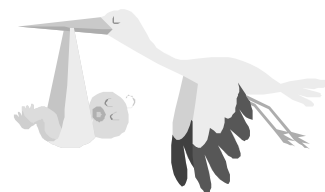
Szűcs Zselyke
2014. július 29.
Szülők:
Szűcsné Sebők Katalin,
Szűcs Béla

Szörös Dominik
2014. július.31.
Szülők:
Horváth Beatrix
Szörös Sándor

Velkei Zita
2014. augusztus.02.
Szülők:
Rácz Andrea
Velkei István

Sok örömet és boldogságot kívánunk az újszülötteknek és családjuknak!

Búcsúzunk

Csirke Béla	(1946-2014)
Ménkü Kálmánné	(1926-2014)
Fülöp István	(1932-2014)
Baranyi Mihályné	(1923-2014)

Házasságkötés:

Fridrich Valéria - Orosz Zoltán
2014. augusztus 30.

KÉPES HÍREK

Elszármazottak találkozója

Augusztus 20.

Boldogházi

HÍREK

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők:
Papp Izabella
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly
Felelős kiadó:
Községi Önkormányzat

Készült:
Polgármesteri Hivatal
Jászboldogháza

Emléktábla elhelyezése a templomnál